

Ceny prenumeraty.

We Lwowie: miesięcznie 2 Kor.,
za codzienną dwukrotną dostawę
do domu dopłaca się 60 halerzy.

Z przesyłką poczt. w kraju
i monarchii:

miesięcz. 2 K. 50 h. z 2-krot. 3 K. — h.
kwartal. 7 K. 50 h. wysyłką 9 K. — h.
rocznie 30 K. — h. pocztow. 36 K. — h.

W Niemczech: miesięcznie 4 Kor.
W innych państwach Związku po-
cztowego miesięcznie 5 Koron.
Zmiana adresu pocztowego 40 hal.
Redakcja, Administracja, Drukarnia
Lwów, ulica Chorażczyzny 17—19.

Słowo Polskie

wychodzi 2 razy dziennie

Ceny ogłoszeń.

Ogłoszenia (inseraty) za 1 wiersz
petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Nadesłane za wiersz petitowy lub
jego miejsce 80 halerzy.

Nekrologia za wiersz petit. 60 hal.

Doniesienia o ślubach, zaręczynach
it. p. wiadomości po 1 Kor. za wiersz.
Drobne ogłoszenia za wyraz 6 h.
najmniej 60 halerzy. Wyrazy grub-
szem pismem liczą się podwójnie.

Ceny oddzielnych numerów:

Nr. popołudn. 6 h. z przesyłką 10 h.
Nr. poranny 4 h. z przesyłką 6 h.
Drobnych rękopisów nie zwraca się

Rękopisy i listy w sprawach redakcyjnych należy adresować do: Redakcji Słowa Polskiego we Lwowie. — Listy w sprawach przedpłaty i odbioru pisma, ogłoszenia i reklamacje
uprasza się nadsyłać pod adresem: Administracja Słowa Polskiego we Lwowie. — Adres dla telegramów: Słowo Lwów. — Nr. telefonu Redakcji 541, Administracji 740.

Wydawca: inżynier WACŁAW WOLSKI.

Redaktor naczelny: ZYGMUNT WASILEWSKI.

Socjalizm a narodowość.

Obradujący od kilku dni w Stutgarcie międzyna-
rodowy kongres socjalistyczny zwraca na siebie po-
wszechną uwagę nadzwyczajnie burzliwą dyskusją na
temat... patryotyzmu. Sprawa ta nie była właściwie
objęta wcale programem kongresu. Wyłoniła się sama
i zajęła w obradach miejsce najważniejsze, wskutek po-
danego przez Francuzów wniosku, dotyczącego zachowa-
nia się socjalistów wobec militarystyki i niebezpie-
czeństwa wojny.

W ciągu ostatnich miesięcy mieliśmy kilka razy
sposobność wskazać na bardzo znamieny zwrot w ro-
woju myśli socjalistycznej. Jest to ten sam, który obe-
cnie w sposób bardzo jaskrawy uwidatnia się na kon-
gresie w Stutgarcie. Doktryna socjalistyczna, zważana
od szeregu lat jednostronnie w kierunku solidarności
międzynarodowej robotników, z pominięciem związków,
które łączą ich z własnym narodem, nie wytrzymała
próby w zetknięciu z życiem praktycznym. Żadna dok-
tryna nie zmienia tego faktu, że przeciętny Francuz
operuje innymi kategoriami myśli, mówi innym języ-
kiem, posiada inne przyzwyczajenia i wyobrażenia, niż
Anglik lub Włoch i że życie ludzkie rozgrywa się
w grupach, które tworzą łączące i przenikające się na-
wzajem, ale bądź co bądź odrębne koła narodowe. Żaden
też frazes nie jest dość siłny, aby zdołał w szeroko-
ści warstwach ludu wyteplić doszczętnie uczucie wspól-
ności pewnych wierzeń, tradycji, przesądów, nawyków
i interesów z tą grupą, do której wskutek swego po-
chodzenia i wychowania należą. Wystarczy pierwsze le-
psze silniejsze wstrząśnienie, aby uczucie to, tłumione
systematycznie przez agitację, pdezwało się w duszy.
uwidatniło się świadomym czy nieświadomym odruchem
czynu i przeciwstawiło się doktrynie o solidarności
międzynarodowej.

Przekonaliśmy się o tem przy styczniowych wy-
borach do parlamentu niemieckiego, przeprowadzonych
przez rząd pod hasłem obrony honoru narodowego;
widzieliśmy to samo u socjalistów czeskich podczas
przygotowań do ostatnich wyborów w Wiedniu i w ich
zachowaniu się w Radzie państwa. Przebieg kongresu
w Stutgarcie jest nowym, bardzo dobitnym potwierdze-
niem tego doświadczenia.

Najważniejszym przedmiotem obrad na tym kon-
gresie miało być ustalenie zasad, których ma trzymać
się proletaryat wszystkich krajów na wypadek niebezpie-
czeństwa wojny.

Podstawą rozpraw stała się rezolucja, uchwalona
na niedawnym zjeździe socjalistów francuskich w Nan-
cy, za staraniem tego obozu, który przez szereg lat
brał udział we władzy, posiadając swoich przedstawicieli
w ministerstwach Waldecka-Rousseau i Combesa.

Na widowni.

A więc przez kulturę do natury! Niewola
człowieka pierwotnego a nasze panowanie. — Hy-
giena i moralność na łonie natury. — Poza dobrem
i złem. — Sztuka. — Życie gromadzkie. — Na czem
oparte rządy ruskie wśród ludu? — Wyzyskiwanie
słabości. — Tworzyć trzeba świat nowy. — Jedno
jest słońce — jeden duch.

W zeszłą sobotę podałem szereg obrazków siel-
skich, widzianych w słońcu. Na wnioski nie było już
miejsca, a jednak chciałbym je wypowiedzieć, kiedy je-
szcze ludzie na wakacjach żywo interesują się stosun-
kiem swoim do natury.

Mógłby mnie kto zagadnąć:

— Cóż za użytek publicystyczny można zrobić
z fakcików tak przyziemnych, jak owe wzięte z życia
huculskiego? Etnografia!

— Nie tylko etnografia. Miałby nad czem zastanowić
się tam i socjolog i publicysta. Człowiek społeczny za-
czyna się przy samej ziemi; tam jest nas najwięcej.
Mówi się przecież za poetą: „Jest w ludzkiej sile nie-
spożyta, zbawienie leży pod siermięgą... Nie wszystko
rozstrzyga się w sejmie, parlamencie lub na wiecu. Ży-
cie cicho, jak trawa, rośnie, cicho się rozkłada. Nawet
skała bez katastrof wietrzeje, coś dopiero życie spo-
łeczne, oddane żywiołowi, nie zabezpieczone.

— Zapewne — powie mi kto inny. — Ale pisał
pan niedawno o konieczności powrotu do natury. Przy-
zna pan, że obrazki, które pan pokazał, nie są zbyt za-
chęcające do tego powrotu.

— Oczywiście. Nawet gotów jestem dzielić zda-

Nosząca podpis Vaillanta, jest emanacją ducha Her-
vé'go, a została uchwaloną dzięki zabiegom najwybit-
niejszego z „umiarkowanych“ socjalistów francuskich,
Jaurès'a. Rezolucja ta domaga się od robotników so-
cjalistycznych wszystkich krajów użycia wszelkich środ-
ków, któreby uniemożliwiły rzekom prowadzenie wojny,
a jako najskuteczniejsze z tych środków wymienia:
strajk powszechny i bunt wojskowy.

Nadaremnie protestował przeciw takiemu pojmo-
waniu obowiązków względem własnego kraju przywód-
ca „nieprzejednanych“, Guesde. Zakrzyczano go i wy-
niesiono znaczną większością głosów zdradę stanu do
znaczenia zasady, obowiązującej cały proletaryat francu-
ski. Postanawiając jednak wydać własną ojczyznę w imię
frazesu międzynarodowego na pastwę nieprzyjaciół, lu-
dowi obcemu, Marokańczykom, przyznano prawo zbroj-
nej obrony swoich interesów narodowych. Zapewne dla-
tego, że właśnie Marokańczycy znajdują się obecnie
w wojnie z Francją. Jakbyśmy patrzyli na naszych Da-
szyńskich i Diamandów, rzucających gromy potępienia
na „nacyonalizm“ polski, a popierających mniej lub wię-
cej otwarcie nacyonalizm ruski i żydowski, dlatego oczy-
wiście, że nie jest polskim...

Na kongresie w Stutgarcie pierwszym mowcą,
który uzasadniał rezolucję francuską, polecającą robo-
tnikom zdradę własnej ojczyzny, był Hervé i jego cyni-
czna krzykliwość stała się czynnikiem, który rozbudził
drzemające w duszach obcych słuchaczy przytłumione
uczucie narodowe. W jaskrawym oświeceniu jego anty-
narodowych wykrzykników uwidatniła się w całej swej
brzydocie potworność polecanych przez niego środków
uniemożliwienia wojny i cały kongres z wyjątkiem za-
hypnotyzowanych własną ideologią Francuzów, obrócił
się z oburzeniem przeciw wnioskowi francuskiemu. My
buntu wojskowego nie chcemy! — oświadczyli Belgij-
czycy. My nie zorganizujemy w razie wojny strajku —
zapewnił Rosyanin Plechanow. My w razie zaczepki sa-
mi chwycimy za broń, aby wypędzić z kraju nieprzyja-
ciela! — wołał Włoch Ferri. A Niemcy, z Beblem
i Vollmorem na czele, oświadczają chłodno: Jesteśmy
przedewszystkiem Niemcami i sądzimy, że narodo-
wość nie będzie nam przeszkodą w pracy dla dobra
ludzkości.

Wbrew woli wszystkich zapewne członków kon-
gresu socjalistycznego, wniosek, obrażający uczucia na-
rodowe, doprowadził do ich płomiennego wybuchu, do
manifestacji patryotyzmu. Nie ulega najmniejszej wątpli-
wości, że nawet większość delegatów francuskich oprze
się przyjęciu swojej własnej rezolucji i będzie uchwalo-
na inna, bardzo umiarkowana, jako wynik kompromisu
między uczuciem narodowym a doktryną, potępiającą
zasadniczo wojnę.

W mniej jaskrawy sposób, ale niemniej wyraźnie
zarysowały się wpływy nieświadomej myśli narodowej

przy obradach nad kwestią kolonialną. Dziwna rzecz,
że przedstawiciele tych ludów, które wielkich i zysko-
wanych kolonij nie posiadają, np. Niemcy, oświadczają
się przeciw wszelkiej działalności kolonizacyjnej wogóle,
gdy obywatele socjalistyczni państw kolonialnych potę-
piają tylko sposób uprawiania kolonizacji zamorskiej,
ale kolonii swoich wyrzekać się nie chcą. W tym wy-
padku, tak samo jak w sprawie utrzymania pokoju, dok-
tryna socjalistyczna w zetknięciu z wymaganiami ży-
cia narodowego, nabiera elastyczności i zezwala na kom-
promisy, które są jej zaprzeczeniem.

Dnia 1 września rozpocznie się w Berlinie kon-
gres socjalistów pruskich z udziałem polskich, a na
programie obrad znajduje się także sprawa polska. Do-
świadczenie lat ostatnich, a nie najmniej przebieg kon-
gresu w Stutgarcie uprawnia do przypuszczenia, że so-
cyaliści niemieccy na tym zjeździe nie zajmą wobec
sprawy polskiej w Prusach stanowiska takiego, jakie
nakazywałyby zająć im ich doktryna. Wobec Polaków
także socjaliści niemieccy zdradzają dążności patryoty-
czne — pruskie, t. j. germanizacyjne.

Ciekawiliśmy bardzo, czy polscy uczestnicy w kon-
gresie, podążając za rozwojem, który zarysowuje się
coraz wyraźniej w socjalizmie europejskim, będą umieli
zająć także stanowisko, wymagane względami narodo-
wymi polskimi. W działalności socjalizmu polskiego za
równo w Galicji i Królestwie, jak i w zaborze pruskim
szukamy nadaremnie objawów tego nowego prądu
który wybija się na powierzchnię w innych grupach so-
cjalistycznych. Słyszmy tu tylko frazesy, obliczone na
to, aby zapędzić do obozu międzynarodowego szersze
warstwy czującego narodowo ludu.

A. CZ.

Przed podróżą Tittoniego
na Semmering.

Wiedeń, 23 sierpnia.

(A) Ze szpalt dzienników włoskich, zwłaszcza tych
które czyta zagranicą, bije szczerze zadowolenie. Króło
wi Wiktorowi Emanuelowi III udało się odwrócić nie-
bezpieczeństwo wojny z Austro-Węgrami. To niebezpie-
czeństwo bowiem było bliższym, niż przypuszczały sze-
rokie masy obywateli obu państw. System zaczepek
podkopów, drobniejszych i większych aktów nieprzyja-
źni względem Austrii, zapoczątkowany zaraz po wstą-
pieniu na tron dzisiejszego monarchy, zmusił sfery kie-
rujące wiedeńskie do pogrożenia mieczem w stronę zjadli-
wego sąsiada. Dzisiaj jest już tajemnicą publiczną, że
kredyt 400 milionów na uzbrojenia w Wiedniu, dalej
zmiana ministra wojny, a jeszcze bardziej zmiana szefa
sztabu generalnego, przesuwane systematycznie wojsk

A moralność. Cóż bardziej prostego, jak stosunek
syna do ojca? Zdawałoby się, że na łonie natury to
przynajmniej jest czyste i pewne. Żłudzenie! Popęd krwi
nie jest wystarczającą podstawą moralności rodzinnej.
Jak każdy popęd naturalny może on uleść łatwo byle-
jakiemu innemu. Barbarzyńskie są dusze zostawione
wolnej grze popędów. Instynkt krwi musi być wcieleny
w złożoną konstrukcję psychiczną, gdzie się znajdzie
pod kontrolą i powściągnięciem świadomości, obliczającej
sprawy na długą metę istnienia. Nałogi moralne w kul-
turalnej, zautomatyzowanej duszy wytwarzają nowy
(wyższy) instynkt — sumienie. Jest to siłomierz naszej
moralności; po niem poznajemy: zło — dobro, grzech
— cnotę. Hucul, hołdujący wolnej miłości albo zasa-
dzie zgładzania starców, zapewne w tych sprawach su-
mienie ma jeszcze głuche. Ale czy przez to moralność
jego jest tyle warta, co nitzscheanisty, który na drugim
biegunie kultury duchowej dosięgnął sfery „poza dobrem
i złem“?

Kiedym chłopcu swemu wymawiał (po przytoczo-
nym wyżej wypadku spicia się Wasyla w „jamce“), że
złych sobie dobiera towarzyszy, bronił Wasyla bardzo
rozsądnie: „Cóż on winien. On nie wie, że to grzech.
Uczyli go, że nie wolno żabie dokuczać, bo wtedy
matka umrze, ale o grzechu go nie uczyli“.

Wasyl jest „poza dobrem i złem“. Ale jak dzi-
siejsza wspólnota gminna rosyjska nie jest kolektywiz-
mem czasów przyszłych (jak to się wydawało oświe-
conym barbarzyńcom rosyjskim, „narodnikom“-socjali-
stom z przed paru dziesiątków lat) i trzeba wieków
kultury w gospodarce indywidualistycznej, aby od tam-
tego naturalnego kolektywizmu dojść do podobnej ze-
wnętrznie nowej koncepcji socjologicznej; tak też i
z biegunami moralnej kultury: między jednym „poza

nie księdza, którego rozmowę przytaczałem, że huculi
nie zdadni są do życia, że skazani są na zagładę.

A jednak nie trzeba tracić związku z naturą.

Hucul jest u natury, że tak powiem, w niewoli
tatarskiej, myślny zaś wejść z nią powinni w stosunek
konstytucyjny, zastrzegając „habeas corpus“ dla swej du-
szy. Ponować nad naturą, to nie znaczy tylko zwycię-
żyć przyrodę technicznie (hucul potrafi radzić sobie z nią
jako tako). Najtrudniejszą do opanowania jest przyroda,
która w nas samych się objawia tak zwanymi głosami
natury. Trzeba umieć żyć ze swymi instynktami i da-
rami natury, szanować je jako naturalną podstawę swego
państwa duchowego, ale gospodarować w nich według
praw kultury. I to nawet w zakresie potrzeb fi-
zycznych.

Między wielu niesprawdzonymi aksjomatami po-
wtarzamy twierdzenie: ludzie natury mają zapewnione
zdrowie fizyczne, a nawet moralne. Tak nie jest. „Ło-
no natury“ jest bierność, samo przez się zdrowia nie da-
je; człowiek czynnie musi na niem się zagospodarować.
Gdzież granica potrzeb ducha i ciała? Warunki istnie-
nia na łonie natury są istotnie pomyślne, ale że barba-
rzyńca jest zdrowy, to jest takim p o m i m o, ale nie
wskutek swego barbarzyństwa.

Hucul, aczkolwiek dosłownie nie jest barbarzyńcą,
żyje bardzo niehygienicznie. Nie mówię o takiej klęsce
jak kiła, która go niszczy w pewnych okolicach kraju.
Hucul ma rzekę, ale kąpią się w niej tylko dzieci ze
zbytów. Ma chatę w cudnym, pełnym ozonu powie-
trzu, ale tej chaty nie przewietrza, zatrzuwa się w niej.
Nie wierzę, żeby higienicznymi były ciężkie zawoje
głów kobiecych, opakowanie wojskami nóg podczas
gorąca, nawet tak podziwiane kożuchy (serdaki).

ku południowej granicy państwa, fortyfikacje w Tyrolu i na Pobrzużu, utworzenie strzelców alpejskich z haftowanymi szarotkami na kołnierzach, wielkie ćwiczenia floty austriacko-węgierskiej na Adryatyku, zreorganizowanie służby wywiadowczej wojskowej odnośnie do Włoch — wszystkie te zarządzenia tworzyły już nie tylko odpowiedź na teorie włoskie o Adryatyku, jako morzu włoskiem i o Albanii, jako kolonii włoskiej, lecz wręcz przygotowania wyraźne do wojny.

Wówczas zatrabiono w Rzymie do odwrotu. Wiedzano z góry, że Włochy same nie zdołają sprostać monarchii Habsburskiej. Na pomoc Niemiec, jak w 1866 r., lub Rosji, jak sobie obiecywano w Rzymie jeszcze w 1902 r. przed wojną na Dalekim Wschodzie, trudno byłoby liczyć. W ewentualnym starciu Włochy stałyby same, odosobnione czyli z góry skazane na klęskę wobec niemilitarnego ducha własnej armii, która przed laty kilkunastu pod Aduą pokazała, że w czasie ucieczki z zającami może iść o lepsze na punkcie chyżości.

Nagle gazety oficjalne włoskie zaczęły się rozpyływać w czułościach dla Austrii, a Tittoni wzięwszy tę sprawę zagranicznych, przemawiał w obu Izbach inaczej, niż jego poprzednik, Prinetti.

Ten ciałem i duszą irredentysta posługiwał się w mowach publicznych o Austro-Węgrzech tonem szorstkim, który prawie nie maskował uczuć wrogich. Prinetti został ministrem spraw zagranicznych dnia 14 lutego 1901 roku. W pięć tygodni później, dnia 25 marca 1901 r. „New York Herald” ogłosił wywiad, w którym Prinetti mówi chłodno o trójprzymierzu, jeszcze chłodniej o monarchii Habsburskiej. Jego mowa w dniu 14 czerwca 1901 r., o traktacie handlowym z Austro-Węgrami zawiera zapowiedź wojny cłowej. Niema w niej ani jednego tonu pojednawczego. Równocześnie latem owego roku mnożą się skargi w prasie wiedeńskiej na wielce podejrzaną zabieg włoskie w Albanii.

W początkach 1903 roku inspirowany dziennik „Tribuna” pisze, że przyjaźń Włoch z Francją wprawdzie nie zakłóci stosunku tych pierwszych z innymi państwami, bądźco bądź przecież owe inne państwa powinny się postarać, aby Włochy dostały odpowiednie dla siebie stanowisko. Włochy wydadzą surowy sąd o tych państwach, które za podstawę swej przyjaźni z Włochami nie przyjmą z całą lojalnością ich uprawnionych interesów. Wielkie powodzenie polityki francuskiej powinno tworzyć naukę państw sprzymierzonych.

Podczas rozpraw nad polityką zagraniczną w dn. 22 i 23 maja 1902 r. Prinetti formalnie narzucił Austro-Węgrom hasło, że „Włochy i Austro-Węgry zgadzają się na to, aby utrzymanie status quo w tym kraju stanowiło najlepszą rekompensację ich obopólnych interesów. Prawdziwą tendencją owego zdania będzie łatwiej zrozumieć, gdy przypomnimy, że hr. Gołuchowski w swym exposé delegacyjnym z dnia 7 maja 1902 r. nie powiedział ani słowa o Albanii. Prinetti podsunął ową zasadę gabinetowi na wiedeńskim Ballhausplatzu, licząc, iż ten nie zdobędzie się na otwarte zaprzeczenie. Istotnie, nie zaprzeczył, ale rozpoczął natychmiast już powyżej naszkicowane zbrojenia i przygotowania wojenne.

Tittoni, który został ministrem spraw zagranicznych dnia 3 listopada 1903 r. w gabinecie Giolittiego, odrazu posługuje się innym tonem, gdy przemawia w parlamencie o Austro-Węgrzech. Na jesieni 1903 r. przyszło do wybryków antywłoskich w Innsbrucku. W Izbie poselskiej włoskiej wniesiono z tego powodu interpelację.

Tittoni odpowiedział na nią 15 grudnia 1903 r. Zwrócił uwagę, że Włochy nie mogą interweniować w tej sprawie, bo zajścia w Innsbrucku są epizodem czysto wewnętrznym austriackim. Zresztą epizodem powszechnym w ciągłej walce narodowościowej tego państwa. Węzły, łączące na mocy przymierza Włochy i Austro-Węgry, muszą być tak ścisłe, jak węzły, łączące Włochy

i Niemcy. Musi potępić dyktantyzm i irredentyzm pewnych profesorów, studentów i parlamentarzystów, potępia także agitację, jaką się skutkiem tego uprawia we Włoszech.

Tittoni wiedział, że się naraża na niepopULARNOŚĆ wśród rodaków, ale przedewszystkiem chodziło mu o zażegnanie podejrzeń dworu wiedeńskiego. Następnego dnia (16 grudnia) mówiąc o traktacie handlowym z Austro-Węgrami, przyznał, że istnieją trudności. Te trudności są przecież czysto rzeczowe; obie strony mają przecież dobrą wolę ich przezwyciężenia.

Dnia 18 maja 1904 r. Tittoni oświadczył w Izbie poselskiej, że polityka, której Włochy holdują odnośnie do sąsiedniego cesarstwa, wydała pomyślnie pod każdym względem owoce. Stosunki obu państw cechuje jak największe zaufanie wzajemne. Panuje także zupełna jednolitość zapatrywań na interesy wzajemne w polityce Bałkańskiej. Wymiana opinii, uskuteczniła z jak największą szczerością podczas zjazdu z hr. Gołuchowskim, dała wyniki korzystne.

Dnia 2 grudnia 1904 r. Tittoni oświadczył na zapytanie w Izbie poselskiej, że zburzenie fakultetu włoskiego w Innsbrucku nie nadwyrężyło stosunku politycznego Włoch z Austro-Węgrami.

Bardzo zasadnicze oświadczenie w senacie złożył Tittoni dnia 9 lutego 1905 r.

— Między Włochami i Austro-Węgrami — oświadczył — panuje szczerą zgodą i zupełne zadowolenie. Rząd austro-węgierski przestał się niepokoić z powodu agitacji irredentystycznej, gdy rząd włoski zachował się poprawnie. Opinia publiczna Włoch jest co prawda zaniepokojoną teraz dwoma faktami: pomnożeniem siły liczebnej armii czynnej w Austrii i położeniem w Macedonii.

To pierwsze, jak objaśniła Austrija, nastąpiło jedynie z uwagi na ewentualne wypadki w przyszłości. Położenie w Macedonii nie jest, co prawda, tak zadawalniające, jak w roku poprzednim. Jeżeli przecież na widnokręgu tamtejszym ukazują się chmury, to jest to jeden powód więcej, aby Włochy ukształtowały jeszcze serdeczniej swoje stosunki z Austro-Węgrami i z Rosją, które wykonują tamże mandat europejski.

Dnia 12 maja 1905 r. Tittoni objaśnił Izbę poselską, że stosunki z Austro-Węgrami są wymienione. Bytność hr. Gołuchowskiego w Wenecji tworzyła rewizytę za odwiedziny, które Tittoni złożył mu w Abbazji, i wcale nie miała na celu poprawiania wzajemnych stosunków i zacieśnienia zgody, która i tak jest kompletną.

Gdy w sierpniu 1905 prezes Izby poselskiej włoskiej Marcora w przemowie oficjalnej użył zwrotu „nasz Tyrol”, rząd włoski wyraził ubolewanie rządowi austro-węgierskiemu.

Ale mimo tych oficjalnych zapewnień o przyjaźni wzajemnej za kulisami nie brakowało starć. Z „Księgi zielonej”, ogłoszonej przez rząd włoski w lutym 1906 r., wyszło na jaw, że Austro-Węgry i Rosja zajęły w dziale reform macedońskich rolę przodującą i że Włochy protestowały przeciwko temu zepchnięciu innych mocarstw na drugi plan.

Minister spraw zagranicznych Guicciardini dnia 24 kwietnia 1906 r. oświadczył w senacie, że Włochy zawarły z Austro-Węgrami oddzielną umowę, zabezpieczającą równowagę nad Adryatykiem. Stosunki Włoch z Austro-Węgrami są bardzo serdeczne. Potwierdził to jeszcze raz Tittoni w mowie z dnia 18 grudnia 1906 r. Baron Aehrenthal i on są zdecydowani pod każdym względem iść w zgodzie z zimną krwią i z uczuciem szczerzej życzliwości wzajemnej.

Zjazdy w Desio na i Semeringu tworzą dalszy ciąg tej przyjaźni. Należałoby życzyć, aby istotnie była ona szczerą i trwałą. Wojna bowiem austro-włoska sprowadziłaby istotnie liczne dla obu państw nieszczęścia.

Cóż się dzieje z huculem w regionach życia ekonomicznego, społecznego i politycznego?

Zbiorowa moralność, na której opiera się życie zbiorowe w społeczeństwie, wymaga odpowiednio zorganizowanej duszy w obywatelu. Typ dzisiejszego społeczeństwa, nawet w Galicji, nie jest oczywiście modelowany według umysłowości huculskiej, wogóle ruskiej. Nasz gmach jest dziełem oświeconych warstw polskich. Dramatem naszym jest zaniedbanie ludu, ale miejscami położenie jest nad wyraz tragiczne. Taki n. p. hucul znajduje się właściwie w gorszym, luźniejszym do społeczeństwa stosunku, niż zwierzyzna w lasach. Nad zwierzyzną roziągnięta jest opieka, a huculi wyginają, jeśli dalej tak pójdzie, zanim drogą naturalnego rozwoju wciela się do organizacji społeczeństwa, jako jego czynnik twórczy.

Cóż z tego, że hucul obdarowany jest bogato od natury? Znalazł się jednak w tym martwym punkcie rozwoju społecznego, na którym się ginie, jeśli ktoś zzewnątrz sił nie doda. Ma przecież lud ruski swoich kierowników — powiecie. Tak, ale wrogom swoim nie należy życzyć takiego obrotu sprawy cywilizatorskiej, co dopiero ludowi we własnym kraju.

Działacze ruscy są również ludźmi pierwotnymi. Nie dają ludowi koncepcyj złożonych, według których żyją społeczeństwa cywilizowane, wtykające sobie drogę na długą niałość, ale grają na pierwotnych instynktach ludu, na tych instynktach, które trzeba dopiero przetrzebić w dobrej kulturze, aby były siłą społeczną. To, co mogło być siłą człowieka świeżego, staje się jego słabością. Agitatorzy ruscy spekulują na słabości swego ludu.

Demokratą w świecie cywilizowanym jest ten, kto wchodzi w lud, aby go podnieść ku sobie; u Rusinów w Rosji, a nawet i u nas w Galicji w sferach rady-

Na czasie.

Uzupełniając artykuł posta p. Jana Zamorskiego, umieszczony w „Słowie Polskie” z 19 bm. pod nagłówkiem: „Widmo głodu”, celem jasniejszego przedstawienia grozy, wynikłej z niezwykłej tegorocznej klęski elementarnej dla naszego kraju, zestawiam tabelkę zebranych z szóstej części 64 okręgu wyborczego. Tabela niniejsza przedstawia ilość morgów przeoranej oziminy, tj. żyta i pszenicy, ilość morgów zniszczonych wskutek nadmiernych ulew zasiewów jarych, ilość morgów kartofli zasadzonych, które wskutek słoty musiały być przeorane, albo tylko do pewnego procentu powychodziły i słaby plon rokuja, szkody gradowe, jakoteż ilość nasienia potrzebnego do zasiewów w poszczególnych gminach, na koniec ilość morgów zniszczonego siana.

Nazwa miejscow.	Przeorano morgów						brak c.m.	
	żyta	pszenicy	jarych	kartofli	zagnito siana	szk. gradow.	żyta	pszenicy
Drozdowice	100	50	—	300	20	—	100	50
Zboiska	80	—	35	—	80	—	100	—
Sołonka	100	100	—	100	—	—	100	—
Biłohorszcze	100	—	—	25	100	—	100	—
Polana	120	—	—	—	—	—	120	—
Humieniec	300	—	100	—	—	—	200	—
Basiówka	100	25	20	50	—	—	100	25
Serdyca	100	50	18 1/2	grad	zniszcz. wsz.	—	100	50
Podliski Wielkie	50	—	200	50	—	—	80	80
Ob. d. Polanka ¹⁾	41	11	40	2	—	—	44	11
Remenów	195	—	65	95	56	—	260	180
Zagórze ²⁾	120	—	—	200	—	—	120	—
Hartfeld	200	—	25	—	15	—	200	—
Kaltwasser	160	—	—	20	20	—	182	—
Falkenstein ³⁾	100	80	—	80	150	—	100	80
Stodółki ⁴⁾	60	—	—	5	—	—	40	—
Ob. dw. Zagórze	134	—	—	—	41	197	—	—
Krasów ⁵⁾	200	—	—	150	—	—	230	—
Wolczuchy	400	jarzyny i siano	w poło-	400	—	—	—	—
		wie wygniło						
Obroszyn	200	300	—	200	100	—	400	300
Bartatów	290	—	—	160	—	—	275	—
Ebenau	97	53	—	—	—	—	90	37
Bar	wszystko zniszczone przez wymarznącie lub wylew potoku							
Nakonkowice	gmina zniszczona gradem, dwu właścicieli doszczętnie							
Milatin	180	—	—	60	80	—	180	—
Biłka królewska	200	—	—	100	200	—	200	—
Einsiedeln	80	—	—	50	—	—	80	—
Artyszczów	68	39	80	79	72	—	70	42
Czerlany	200	60	—	100	20	—	200	60
Nowosiółka	70	—	—	—	10	—	70	—
Rodatycze ⁶⁾	1500	50	—	—	—	—	2000	—
Burghal	130	—	—	70	—	—	150	—
Chrusno nowe	50	proc. ziarna	do siewu	jesiennego	grad zniszczył	50 prc. jarych	zasiewów.	
Zuchorzyce	200	—	360	50	200	—	250	—
Kuhajów	300	—	—	50	50	—	200	—
Czerkasy	200	—	—	—	—	—	200	—
Siemianówka	300	—	—	—	—	—	300	—
Zubrza	196	50	25	30	—	—	166	—
Suma	6861	810	890	1926	1963	—	6337	1138

¹⁾ Braknie nasienia jarego.

²⁾ 18 lipca grad zniszczył 65 proc.

³⁾ 18 lipca grad zniszczył 90 proc.

⁴⁾ Gmina posiada 180 morg.

⁵⁾ Kartofle na stokach zmulone.

⁶⁾ Zboże jare wyległe.

dobrem i złem” a drugim leży cały świat kultury, ciężkich, wewnętrznych walk człowieka ze swymi popędami naturalnymi, aż do przesycenia ich intelektualizmem i estetyzmem.

Dopiero na drugim biegunie człowiek dostojnie wraca do natury, jako jej pan i wolny wyznawca.

Nic fałszywszego od pojmowania natury, jako wartości dla ducha bezwzględnej, w stanie surowym, w stosunku bezpośrednim. W sztuce złudzenia artystów co do naturalizmu są objawem ich barbarzyństwa. „Ars est homo additus naturae”. Opisałem wyżej taniec hucula. Od tego tańca, w którym człowiek miota się epileptycznie pod przemocą instynktu bez możliwości znalezienia intelektualnego wyrazu swemu pięknu, od tego tańca jakże daleko do pieśni, którą tworzy nasz krakowiak!

Należy tu zrobić nawiasem zastrzeżenie co do sztuki zdobniczej, rozwiniętej u huculów.

W pierwocinach sztuk przestrzennych, jak snycerstwo, wypalanie na drzewie, malowanie pisanek człowiek pierwotny może celować niezależnie od poziomu swej jaźni. Nie jest to sztuka, po której się poznaje dojrzałość duchową. Duch t w ó r c y szczebluje w sztukach przedewszystkiem ruchowych (jak taniec, muzyka, pieśń, poezja), w których składa dowód zdolności uprzedmiotowienia swoich stanów wewnętrznych. Wszystko inne może się rozwijać na gruncie naśladownictwa i wprawy bez udziału poezji. Hucul robi ładne fajki, tkaniny, rzeźbi stoły, bo jak powiada Morris, mieszkawiec ładnych okolic musi robić sprzęty estetyczne. Hucul jest także inżynierem, budowniczym — jak bobry i ptaki. Jak ptaki dziedziczą opierzenie, tak on dziedziczy sztukę zdobniczą.

kalnych uproszcza się sprawę — wchodzi się w lud, aby od niego brać pierwotne poglądy na sprawę społeczną, aby każde dążenie demokratyczne zwulgaryzować i w ostateczności nie podnosić społeczeństwa w kulturze, ale je, że tak powiem, schamić. Cokolwiekby się mówiło o przeszłości naszej, to jednak przyznać trzeba, że polskie posterunki kulturalne były jak tyki w chmielu, około których owijało się życie. Ruscy przodownicy lud swój gnoją, własnymi nogami trapią w błocie.

Dosyć posłuchać opowieści o tem, co robili z ludem ruscy kandydaci na posłów. Wiedząc, jaka jest elementarna żądza ziemi u chłopów, obiecywali im ziemię. Przybocznicy sekretarzy zapisywali z całym cynizmem nazwiska wyborców i cyfry, ile który z nich pragnie. Każdego zapewniono, że ziemię darmo dostanie. Syci swojej kariery posłowie ruscy pojechali do Wiednia, zostawiając lud ogłupiały od marzeń i żądz, pełen goryczy ku Polakom, którzy rzekomo nie pozwalają posłom ruskim wywiązać się z przyrzeczeń.

Inteligencja ruska patrzy na te operacje „polityczne” ze spokojem barbarzyńców, nie zdających sobie sprawy z krzywd wyrządzanych ludowi. Żeby to rozumieć, trzeba mieć sumienie społeczne wyuczulone w kulturze. Gdyby nie brak tego sumienia wśród oświeconych Rusinów, ludność wiejska nie marowałaby tak swego dobytku. Cóż z tego, że „polityk” ruski obieca chłopu ziemię na księżycu, kiedy nauczyciel, ani ksiądz ruski nie nauczą go ziemi swej bronić od wyzyskiwaczy, a sędzia ruski nie zapobiegnie przejściu nieprawemu ziemi chłopskiej w ręce żydów.

Smutne opowieści, nieraz bardzo kompromitujące krążą o interesowności tych opiekunów ludu. Faktem jest, że poloniny nie należą już do huculów, że ziemia

Tabela powyższa wskazuje, że w 38 miejscowościach powiatów Lwów-Gródce przeorano 6.861 morgów żyta, 810 m. pszenicy, 890 m. zasiewów jarych, 1.926 morgów kartofli i na 1.963 morgach zgnió siano.

W kilku miejscowościach grad w dniu 18 lipca w części, zaś w niektórych ogromne poczynił szkody. Pomimo, że niektórzy mają zapas starego żyta, braknie do siewu 6.387 cm. żyta i 1.138 cm. pszenicy, a nadto będzie brak paszy dla bydła.

Daty powyższe nie są przesadzone — każdy bowiem stykający się ze wsią, braki owe widzi, — a gdy się bliżej stosunkom przypatrzy, przekona się o gorszym położeniu.

Wprawdzie austriackie ministerstwo rolnictwa w sprawozdaniu swoim o stanie zasiewów i zbiorów w Austrii twierdzi: że zbiory oziminy są ogólnie zadowalające, — pszenica ozima w Galicji wschodniej wyda 40 prc. z hek. ziarna wielkiego, zaś żyto 75 prc. z hekt. i to dobrze rozwinięte ziarno — zaś jęczmień ogólnie zadowalający, a zbiór owsa lepsze da rezultaty od jęczmienia, na koniec urodzaj ziemniaków najgorszy.

Twierdzenie to jest mylne.

Wprawdzie pozostała pszenica da 40 prc. z hek. jednakże ziarno jest zachwaszczone i zaśniedziałe, nie wiele warte. Tak np. piszą mi z miejscowości, gdzie bywa piękna pszenica — mianowicie z Falkensteinu obok Szczercza: „Der Weiz, welcher steht, ist unsauber und zum Anbau nicht geeignet“, i słusznie, bo w czasie kwitnienia jej deszcz lał, a później upały i wiatry przyspieszyły dojrzewanie, dlatego też ziarno musi być szczuple.

Żyto w niektórych powiatach zachodniej Galicji mogło dać 75 prc. z hek. ale tam, gdzie żyto musiano przeorać, naturalnie nic nie ma — a gdy ktoś zostawił jakąś grzywkę, smugę nieprzeoraną — zebrał chwasty i sporysz.

Po wiośnie rolnik nadzieję położył w jarzynie. Kupił nasienia, zasiał zaorane żyzniska, ale i tu się zawiodł. Dla zbytniej wilgoci — w niższych miejscach tak jarzyna, jakoteż kartofle zgnęły i musiały być ponownie przeorane i zasiane. Na suchszych miejscach, na stokach szczególnie, — ulewę kartofle zmuliły, a pozostała reszta ledwo wegetuje jaro.

Wprawdzie tu i ówdzie siewy zasiewy, szczególnie owsy, bardzo piękne, jednakże niewiele pomocy z tego będzie. Na chleb braknie ziarna, zapasy bowiem i zbiór wykupi się do siewu — a na zakupno nasienia już w jesieni włościanin musi sprzedać owies i jęczmień handlarzom, którzy mu dla wielkiej podaży — zaplącą połowę wartości; to zaś samo ziarno na wiosnę odkupi do siewu i na życie po cenie podwójnej a może i wyżej. A gdzie jego pokarm dla rodziny, gdzie pokrycie podatku i potrzeb domowych? Jeżeli na domiar, jak doświadczenie uczy, po spóźnionej wiośnie nastąpi rychła zima, braknie paszy dla bydła, znów większa nędza.

W takich okolicznościach nie tylko cierpi włościanin na swoim zagonie, niemniej cierpi dzierżawca na obszarze. On w miejsce pooranej oziminy, musiał zasiać jarzynę, którą prawdopodobnie dokupił. W czasie lat urodzajnych na zapłacenie tenuty dzierżawnej, którą może właściciel obszaru pokrywa ratę bankową, na podatek, na służbę, na potrzeby gospodarskie i rodziny, sprzedał żyto, pszenicę, siano, słomę i miał grosz, dziś tego nie ma — dziś musi jeszcze dokupić nasienia. Każdy zrozumie, że doła takiego dzierżawcy równa się rozpacz, i on woła pomocy.

Również przedstawić sobie potrzeba, że rola pojedynczego właściciela, a względnie jego produkty nie zasilają tylko jego, ale i całe społeczeństwo; a gdy ten cierpi niedostatek a może nędzę, na tem cierpi społeczeństwo, kraj i państwo — potrzebnem więc, aby tak społeczeństwo, jakoteż kraj i państwo nim się zaopiekowało, przyszło mu z pomocą.

coraz szybciej wymyka się im z rąk, „opiekunowie“ zaś nie kształcą w ludzie cnót społecznych, na których dobrobyt materyalny się wspiera, lecz owszem zainteresowani są w tem, aby lud jaknajdłużej pozostawał paśwą wolnej gry popędów naturalnych.

Biedny człowiek natury, niezorganizowany wewnętrznie, nie przystosowany do złożonych warunków życia społecznego ginie w oczach, staje się pognojem spekulantów politycznych i kapitalistycznych. Jaki tylko ma w sobie instynkt naturalny, ten staje się jego nie- szczęściem, przyczyną rozstroju. Nikt na nim nie buduje, ale wszyscy go ssą.

Wstrętny widok niedorozwoju i rozkładu życia nadorganicznego na łonie pięknej, wiele obiecującej natury!

Z przykładów tych widać, że natura w stanie surowym nie jest wartością bezwzględną dla świata, który człowiek wznosi na ziemi. Wartość bezwzględną ma tylko to dla człowieka, co zostało przerobione na jego wewnętrzną własność. Najbogatsze dary naturalne, zle użyte lub zostawione samopas, mogą się stać jego wrogiem, jeśli nad nimi nie zapanuje zorganizowaną myślą i wolą. Bez kompletnego zorganizowania władz ducha, (bez względu na poziom naukowego oświecenia), nie możliwa jest równowaga jednostki w życiu społecznym. Taką równowagę ma już w wielu wypadkach ustalona chłop polski, społecznie poczytalny, panujący nad swemi popędami pierwotnymi, troskający się już o sprawę publiczną, obywatel.

Jakże inaczej dzieje się z człowiekiem natury bezbronnym! Pokazałbym na okaz dorożkarza w Zabłotowie (parobka). Wiecie, jak wygląda? Niczem nie różni

Dlatego też wskazaniem będzie, aby, jak już szan. kolega Zamorski w swoim artykule postawił życzenie sporządzenia dokładnego wykazu szkół i potrzeb ludności — tą sprawą w pierwszym rzędzie zajęli się P. P. posłowie w swoich okręgach.

Dalej potrzebaby złożyć komisję, któraby na podstawie wykazów dostarczonych opracowała elaborat i ten Sejmowi i rządowi przedłożyła. Potrzeba jednak pośpiechu, bo jesień za progiem.

Wprawdzie Namiętnictwo Zarządowi głównemu Kółek rolniczych udzieliło do rozporządzenia zpomogę 30.000 koron na zasilek przy zakupie żyta ozimego dla włościan, ale ten zasilek, to tylko szczypta wobec potrzeby.

Dziś potrzeba jednym dać pomoc w procencie przy zakupie nasienia i w wyjątkowym uwolnieniu od kosztów przewozu koleją, zaś innym wprost udzielać pożyczek bezprocentowych, zwrotnych w pewnym okresie lat, jednakże nie w gotówce, tylko w zakupie zgłoszonej potrzeby nasienia; tem powinny się zająć Towarzystwa gospodarskie i Towarzystwa Kółek rolniczych.

Kończąc krótkie moje przedstawienie, kładę tę sprawę pp. Posłom z okręgów wiejskich na sercu. My posłowie powinniśmy się tem zająć. Nas lud na to wybrał, abyśmy o niego dbali, a gdy tego dokonamy, będziemy mieć zadowolenie że i dla ludu z pożytkiem pracujemy.

ANTONI MAŚLANKA
poseł do R. P. z 64 okręgu.

Na ziemiach polskich.

Z ZABORU ROSYJSKIEGO.

Stow. robotników chrześcian w Łodzi odbyło w ub. niedzielę w sali teatru wielkiego ogólne zebranie członków I Koła, celem zdania sprawy z działalności Zarządu za czas istnienia stow. t. j. od stycznia. Przybyło 1600 robotników.

Po wyborze prezydium ks. Albrecht, twórca stowarzyszenia, przedstawił historję jego powstania w Łodzi, jako odłamu warszawskiej demokracji chrześciańskiej.

Scharakteryzowawszy stopniowe fazy, jakie w krótkim czasie przechodziło nowe Stowarzyszenie, ks. Albrecht nadmienił, iż dotychczas działalność instytucji była dosyć owocną. Przedewszystkiem organizowano dla członków odczyty i pogadanki z rozmaitych dziedzin wiedzy i nauki; trwały one przez szereg miesięcy do chwili wybuchu lokautu. Założono kasę pogrzebową i kasę chorych, która od lipca funkcjonuje zupełnie prawidłowo. Założono sekcję pracowników cegielni, ustanawiając normę płacy, przy uwzględnieniu 50 proc. podwyżki wynagrodzenia; powołano do życia związek zawodowy robotników ziemnych; założono szkołę i t. d. Stowarzyszenie robotników chrześcian przyczyniło się po części do przerwy długotrwałego lokautu fabryk związkowych branży bawełnianej. Z kolei przewodniczący p. Hłas odczytał sprawozdanie cyfrowe. Wykazuje ono, że zarząd stowarzyszenia podczas lokautu, od dnia 4-go stycznia do 13-go kwietnia r. b. wypłacił 1276 członkom zapomóg w sumie 13,533 rb. 25 kop.

Prócz gotówki wydano pozbawionym pracy członkom 680 ćwierci kartofli i 100 korcy węgla. Niezależnie od tego Zarząd stowarzyszenia od 1 maja do 17 sierpnia r. b. z dobrowolnych składek wydał członkom bez pracy oraz chorym 474 rb. 37 kop.

Stan finansowy stowarzyszenia przedstawia w dochodach do 1 b. m. 11.413 rub. 15 kop., w rozchodach 6.428 rub. 47 kop. Biblioteka liczy 753 tomów, ofiarowanych przeważnie przez ks. Brzeczковского.

się od fiaków żydów; tak samo ubrany, m ó w i z a r g o n e m, tak jak oni gestykuluje, tak samo bije konie. Ale jest chrześcianinem, bo to Rusin-hucuł, ucywilizowany po miejsku.

Weźcie hucuła z poloniny, a wraz z serdakiem straci swój cień indywidualności i osobistej, i społecznej, i narodowej, nawet rasowej. Oto jak niepewne są dary naturalne, bez podmurowania kultury.

Człowiek natury jest piękny w poszczególnych motywach, ale całości przydatnej w życiu społecznym nie przedstawia. Trzeba go zrobić indywidualnością samoistną i dopiero wtedy powrócić naturze. Żadne dobro duchowe nie nadaje się do użytku w stanie kopalnym; staje się użytecznością dopiero po przeróbce wewnętrznej w tygłu kultury. Instynkt pierwotny musi być zintelektualizowany, a nawet zestetyzowany, organicznie z innymi władzami zharmonizowany, zanim się stanie wartością moralną i społeczną.

A więc przez kulturę do natury!

Jakże poszukiwaną jest prostota towarzyska, a jak do niej daleko od prostactwa! Ile kultury dać trzeba śpiewającemu pastuchowi, aby z niego zrobić śpiewaka! A przecież głos, dany od natury, pozostał ten sam.

Nie wystarczy obywatelowi cnota przyrodzona w instynktach i zwyczajach. Cnotą obywatelską nie będzie np. miłość ludzi w stanie surowym, objawiająca się w pierwotnej gościnności albo filantropii; miłość tę rozszerzyć trzeba, przerobić w złożonym aparacie pojęć i uczuć społecznych i dopiero po tej przeróbce wola jednostki, stale funkcjonująca w myśl interesu powszechnego, staje się obywatelską.

Łudzą się ci, którzy mniemają, że społeczeństwo

koło I. stowarzyszenia robotników chrześcian Rczy obecnie 4.500 członków.

Nowy Związek zawodowy robotników przemysłu włóknistego, zawiązano w Łodzi, na zebraniu delegatów z wielu stron Królestwa. Referent p. Osiński, jako główny cel Związków zawodowych wskazywał organizowanie strajków. Zapatrywanie to podzieliłi zebrani. Ze sprawozdania wynika, że Związek liczy już 13.172 członków obojga płci. Po przyjęciu sprawozdania i statutu, wybrano zarząd z 12 osób. Związek ten jest do pewnego stopnia konkurentem dawniej już założonego podobnego Związku „Jedność“.

Z ZABORU PRUSKIEGO.

„Istnieje jeszcze trybunał w Berlinie“. W pobliżu pałacu królewskiego w Poczdamie stoi stary brzydki wiatrak, na który z dumą wskazują Prusacy, jako na pomnik niezawisłości sądów pruskich i poszanowania prawa przez najwyższe koła państwowe. Według podania, młynarz, któremu przed stu kilkudziesięciu laty Fryderyk II. kazał rozebrać ten wiatrak, aby na jego miejscu postawić sobie pałac, oparł się stanowczo żądaniu królewskiemu, powołując się na to, że „istnieje jeszcze trybunał w Berlinie“, i król nie odważył się na akt gwałtu, lecz pozostawił wiatrak biedakowi.

Prusacy powtarzają z upodobaniem tę legendę i umieszczają ją we wszystkich podręcznikach szkolnych, aby przekazać z pokolenia na pokolenie wiarę w sprawiedliwość i niezawisłość sądów pruskich. Ale sprawiedliwość i niezawisłość sądów jest od szeregu lat w Prusach także już tylko legendą, zwłaszcza, gdy idzie o ludność polską, jej prawa i interesy.

Przed kilku dniami toczył się w Gnieźnie proces, który w sposób nadzwyczajnie jaskrawy uwydatnił zupełną zależność sądu od władz politycznych. Wytoczono go trzem obywatelom z powiatu mogilnickiego, pod zarzutem, że przez rozdawanie ojcom dzieci szkolnych t. zw. kartek strajkowych, zachęcali do nieposłuszeństwa względem rozporządzeń władzy. Prokurator, po ukończeniu śledztwa, nabrał przekonania, że w rzeczywistości powodu do wytoczenia procesu niema. Zamiast jednak zawiesić postępowanie sądowe, zwrócił się do władzy politycznej z prośbą o wskazówki postępowania.

Przesłał wszystkie akty prezesowi regencyjnemu w Bydgoszczy z nadmienieniem, że według wyników śledztwa nie można spodziewać się ukarania oskarżonych i zapytaniem, czy władza polityczna zgadza się na zawieszenie procesu, lub może dostarczyć dalszych dowodów winy.

Prezes regencyjny odpowiedział, że dowodów takich nie ma, ale zdaniem jego dotychczasowe wystarczą do wytoczenia skargi. Prokurator nie odważył się na to, żeby oprzeć się nieuzasadnionemu żądaniu władzy politycznej. Jakkolwiek sam nie był przekonany o karygodności rozdawania w tym wypadku kartek strajkowych, wytoczył proces, a „niezawisły“ sąd pruski, w myśl życzenia prezesa regencyjnego, uznał winę wszystkich trzech podsądnych i skazał ich na kary pieniężne.

Ten wypadek jest prawdziwszy i mówi zupełnie coś innego, niż legenda o młynarzu poczdamskim i jego wiatraku. „Istnieje jeszcze trybunał w Berlinie“, ale miejsce Sprawiedliwości z zawiązanymi oczami zajęła w nim bystro rozróżniająca między Niemcem a Polakiem, gdzieindziej znowu między członkami sympatycznego a niesympatycznego rządowi stronnictwa — głowa, nakryta „pikelhauba“.

Echa letnie.

SEZON W SZWAJCARYI.

Szwajcarya eksploatując swoją przyrodę doprowadziła zapobiegliwość swą w tym kierunku do tego sto-

można stworzyć środkami mechanicznymi, siłą pięści z jednej strony, a z drugiej darowanymi ustawami państwowymi. Społeczeństwo szczepi się w duszach obywateli i hoduje się w długiej kulturze. Dopiero wtedy budowy społecznej nikt nie zakwestyonuje i nikt nie odbierze.

Na życie niezależne trzeba zasłużyć, to znaczy stworzyć je w sobie przedewszystkiem. Świat, w którym człowiek ze swoim duchem się obraca, jest dziedziną od natury emancypowaną. Powstaje on z opowania darów przyrody i naturalnych popędów na pożytek nieskończonego w świecie ducha rozwoju.

Misterna budowa świata ludzkiego, gdzie już duch tworzy, nie może być powierzana wyłącznie surowym instynktom natury. Wsparłszy ten świat na fundamencie żądzy życia, konstruować go musimy w goetyckim stylu celowości. I tem jest on różny od świata przyrody, gdzie dla nas istnieje tylko przy-czynowość.

Nie materyałem już jesteśmy przyrody, ale sami tworzymy nad nią nadbudowę, tworzymy nowe słońce, słońce coraz płomienniejsze ducha twórczego. Potrzebna nam i jasność, i ciepło, i lot twórczy słońca — duch prawdy, dobra i piękna, duch trójjedyny, organicznie zespolony, nie dający się pojąć i użyć w podzierności. Jedno jest słońce w przyrodzie, jeden duch w świecie kultury — słońce przełamane w człowieku.

Veni Creator!

DIGAMMA.

pnia, że zdaje się być w lecie jednym wielkim hotelem.

Kto zna ją przez większą część roku w regularnej pracy w przemyśle, handlu i na roli, ten widzi jak w miarę topnienia śniegu różnobarwna publiczność przylusza zupełnie jej rodzimy charakter. Jest to powierzchowne, gdyż stosunkowo tylko mały procent ludności zajęty jest w przemyśle „uprzystępniania obcym przyrody” i umożliwienia im na ten czas życia.

Ruchliwa jednak publiczność sezonowa rzuca się najbardziej w oczy; na pierwszy plan wysuwają się toalety zastępców fortuny świata, turystyczne stroje miłośników gór i liczna rzesza średniej klasy, spiesząca, aby za wyliczone pieniądze przepędzić jak największą przestrzeń. Uderza to tembardziej, że w Szwajcarii w ogólności małej, koncentruje się ten ruch na pewnych uartych szlakach.

Od Genewy, arystokratycznym błękitnym Lemanem, wzdłuż doliny Rodanu aż do jego źródeł u lodowca i dalej przez przełęcze Grimsel i Furki do Lucerny ciągnie się główny trakt, którym odbywa się najazd Europy na spokojny lud szwajcarski. Śladem licznych poprzecznych dolin letnicy różniczkują się i dzieła, podsuwając się bliżej szczytów gór, do spokojnych pensyonatów. Największy zgłęb panuje w okolicy Interlaken i Lucerny, najlepiej wykorzystanych i reklamowanych, tak że nawet najbardziej spopularyzowany Rigi-kulm dochodzi do znaczenia europejskiej sławy.

Żeby odczuć tę różnicę sezonu i okresu poza sezonem w Szwajcarii, trzeba tu mieszkać i z nimi żyć, hotelarze bowiem i cała służba, z którymi się obcy spotyka, to twarze wyszkolone do swej roli, twarze, które się układa tylko na czas sezonu. Reszta zaś Szwajcarów trzyma się z wielką rezerwą wobec obcych, ani jej ten zjazd nie imponuje, ani zaciekawia; traktuje przybyszów jak żywy towar, z wyrozumiałością i cierpliwością. Tak, niema Szwajcarii w lecie, gdyż Szwajcar wynajął ją Europie za drogie pieniądze.

O ile Szwajcar godnie nosi swój typ narodowy i z pewnym konserwatyzmem oponuje wszelkim dekoracyom „kultury”, pracując jedynie nad udoskonaleniem zarządu swego gospodarstwa narodowego i rozwojem swoich sił życiowych, o tyle hotelarz jest typem elastycznym, powolnym wszelkim zachciankom wygody, wyrozumiały na nudy i kaprysy.

Sam skromny głęboko w kieszeni często krocio-wy fan, w zimie demokrata, serdecznie związany z całym otoczeniem wsi, z wiosną opuszcza swych towarzyszy, pogadanki i gry wśród długich wieczorów zimowych, obchodzi dookoła hotel, odnawia, czyści, sam się wyświeża, stroi i liczy. Jest pośród nich cała skala typów, od małych restauratorów wiejskich do milionerów akcyonariuszy, arystokratów w zawodzie, transportujących „en masse” gości ze swoich hotelów na Riwierze i we Włoszech do Szwajcarii.

Zimą funkcjonuje tu trochę hoteli w górach. Angolicy zwłaszcza uprawiają tu sport zimowy, ale na ogół nie wpływa to na zmianę właściwego kolorytu Szwajcarii.

Wiosną pierwsze jaskółki sezonowe — to służba. Kelnerzy, kucharze, lifterzy, portyerzy uciekają za gośćmi z gorącej Riwieri, z radością wracając do kraju. Z dolin ciągną uroczę dziewice na dobry wikt, hojne napiwki i ciężką pracę.

Niektóre hotele mają po kilkaset osób służby, a że wszyscy wyruszają mniej więcej o jednej porze, więc ruch ten może być uderzający.

Ta brać wyszkolona i wytrawna zjeżdżała kawa świata, wyrobiła sobie spryt w obserwacji życia, które się wokoło niej rozgrywa.

Zajęta przeważnie zdala od miasta, blisko swoich okolic, ona tkwi w narodzie, nie wytwarzając tego typu ławców bezdomnych, jaki stworzyła Europa.

Ich studia zawodowe, to służba za młodu w An-

glii, Francji, mniej w Niemczech, dla nauki języka — reszta to elastyczny ruch i zgrabne podsuwanie talerzy.

Nie zaimponuje jej byle kto. Nad większością podróżnych góruje „światowość”. Chef de cuisine był naoczny świadkiem wojny transwalskiej, sommelier d'etage usługiwał królowej Małgorzacie, księżetom itd. stąd mnóstwo tematu i zdarzeń, których i gość ciekawieby posłuchał.

Za służbą sunie prowiant. Wielkie hotele w górach zaprowiantowują się prawie na cały sezon, stąd i stada owiec, baranów, cieląt i t. d. spieszą do hotelu na... służbę.

Tak więc miesiąc prawie Szwajcaryja, odtajala w dolnej części, przygotowuje się na przyjęcie gości.

W miarę jak zieleń podchodzi pod szczyty gór, zjawia się pierwszy gość. Widocznie wypadł mu tak urlop, może chciał zobaczyć tu wiosnę, a może był niecierpliwy. W miasteczkach i wsiach wieje jeszcze atmosfera swojska, jeszcze nie wystawiono budki z „widokówkami”, więc gość samotny, w pełnym rynsztunku (luneta i Baedeker) wygląda dziwnie. Wzrok niepewny, chód niezdecydowany. Jak oryginał w pośród drogi ogląda szczyty i zdaje się sprawdzać, że w Szwajcarii rzeczywiście są góry. Później, kiedy stowarzyszenie „braci w Baedekerze” wzrośnie w siłę, przyjdzie i swoboda ruchów. Pewność siebie, jak zwykle, cechuje tłum.

Szwajcarzy sami jeżdżą wiele. Turystyce oddają się z zapalem, zadowoleni, że obcy opłacają im koleiki górskie, spokojni, że nie mają im spokoju tam, gdzie trzeba zabrać linewkę i toporek. Ci turyści — to najsympatyczniejszy typ podróżnych. Żywi, zdrowi, opaleni ubranie na nich dostosowane do zapasów z górami, obuwie nabite gwoździemi, że od ich chodu zdaje się ziemia uginać. Niedzielnym urlopem studenta, kupcy i zarobnicy wszelkiego typu spieszą do pociągu, by zniknąć z jakiejś stacyi i pięć się na szczyt, zdala od tego natłoku filistrów w panamach, jedwabnych halkach i metrowych woalkach. Wieczorem wraca ta gromada gwarna, rozśpiewana, strojna w bukiety róż alpejskich, pełna wrażeń, uspokojona fizycznie.

Obcy zmuszony jest być tam, gdzie jest tłum. Wszystko się na to składa: krótkość czasu, nieznamość kraju; z konieczności więc przesuwają się drogami utartymi od hotelu do hotelu.

Elita gości szuka zresztą tych utartych dróg. Cook ułożył bilety kolejowe, nawet śniadania i obiady objęte są usztywnionym programem. Są w nim wszelkiego rodzaju szczyty z dojazdem parą, elektryką lub liną, ostatecznie — mułem.

Sympatyczni są Angolicy i Amerykanie. Wprawdzie często nudni i flegmatyczni, ale panowie świata zdają się poruszać jak markizowie w swoich dobrach. W ostatnich czasach jednak, z powodu spopularyzowania się podróżywania i „marka” angielska się popsuła.

Poprzedniego roku Angolicy pozwolili sobie w gazetach angielskich na kilka uwag o Szwajcarii. Ale Szwajcar Szwajcarem. Odpowiedział im bardzo ostro: usługuję ci za twoje pieniądze, ale rządzić możesz tylko u siebie w domu.

Publiczność, tocząca się złotą monetą przez Szwajcaryję, daje bardzo pocieszne obrazki.

Znudzona, spocona, w dyliżansach i breakach, przybladła w automobilach, najserdeczniej jest przyjmowana przez Szwajcarów. W Paryżu, Berlinie, na Riwierze sypia się do południa pod pretekstem „réunionów”, tutaj pod pretekstem świeżego powietrza. Rankiem jest więc idealny spokój. Im więcej kufurów i służby, tem częściej zmienia toalet, tem większe nudy. Szwajcaryja nie ma wszystkich danych do podniecania nerwów. Tu niema życia, jak na jasnym brzegu, tu niema miejsca na szalone wyścigi automobilowe, ani tej atmosfery, co tam, wśród palm, karnawałów nicejskich, koncertów w Monte Carlo, tam nad morzem, gdzie zbytek przyro-

dy i wyrafinowanego życia ożywia najbardziej znudzonych.

Tu są piękne, majestatyczne, ale zimne góry.

Z przyrodą trzeba się umieć znaleźć — trzeba ją mieć w sobie, a nam na ogół dziś brak tej zdolności.

Subtelność słów nie idzie w parze z subtelnością odczuwania. Nieraz więc częsta zmiana szat pozostaje jedyną szczerą wymianą myśli przy table d'hôte'ach nudnych i milczących.

Dla ludzi myślących niejasno, góry nie przedstawiają tła odpowiedniego: horyzont zamknięty, skupiony, kontury silne i wyraźne jak myśl Szwajcara, która umiejscowiona do swego kraju... męczy.

Obserwator-psycholog, idąc za szelestem jedwabiu, powiada: a jednak tak być musi. W dobrze uprawionym ogrodzie życia narodowego jest miejsce i na puchy marne. Przykro tylko, jeżeli się widzi społeczeństwa importujące znudzenie, przesyć życia, zamiast mógł nastąpić nadmiar pracy i bogactwa, wśród którego sporadyczny spleen ma swoje bardziej logiczne usprawiedliwienie.

A. L. NADWODZKI.

MAŁY FEJLETON.

EPIZOD.

W warszawskim zamku, z pokojów pana, królewskich komnat, jest mało znana droga wiodąca w dół tajemniczo... Ubogie schody, ciche sklepienie, wokół na ścianach szarawe cienie; stopnie po stopniach w mroku się liczą...

Dalej korytarz: w ciemnościach skręty; bieży szlak wąski, tu — ówdzie zgłęty; zda się, część murów tajnie okoli. Przejście ostrożne w załomów zmianie, aż gdzie dogodnie ma pomieszkanie Włoch, człek dyskretny, l'abbé Piatoli.

Późno! Na wieży były zegary: dziesięć uderzeń... Już pomrok szary wieczorny stał się spokojną nocą. Szmer w korytarzu; wbrew zwykłej ciszy krok, szelest, który się rzadko słyszy, i oto światła w dali migocą...

Pospiesznie idąc, k' ziemi schylony, dwójgiem pochodni na obie strony troskliwie świecił; wietrzne podmuchy czasem odgarniał połą kontusza, imć pan Wilczewski, pocziwa dusza, dworzanin króla — niemy i głuchy...

Za nim, na twarzy cokolwiek blady, ten, który dźwignion z równych gromady, na chwiejnym tronie osadzon — w matni, miał zawsze dowcip, gdy radę powie i wolę czynu — zawsze w połowie, król polski marny — i już ostatni.

Niewielka przestrzeń, chwila w podróży: cóż ci się, królu, ten moment dłuży? dlaczego serce, jak ptak się zrywa? Czy w pośród murów echa słyszane, że wzrok obracasz zlekły na ścianę? czy cisza — tajnie stała się żywa?

Śpieszy się. W płaszczu skrył zarys twarzy dla niepoznania... Aliści gwarzy szept w piersiach czuciem jakoby młodem, ognikiem płonie, jak iskra święta,

W sprawie „Galeryi miejskiej”

napisał

Dr. Tadeusz Rutowski.

I.

Przed rokiem, powiedzmy przed dwoma, trzema laty mówić o „Galeryi miejskiej” we Lwowie znaczyło mieć wizję lunatyczne.

Wisiła „Polonia” Styki w sali radnej, podpierały ścianę „fumoiru” prezydenta Matejki „Kazmierzowski ślub”, a zdołał już prezydyjną kancelaryę „Zgon Acerna” Leopolskiego, któryśmy w 1903 kupił; wiadomem było, że w Boże Ciało w jednym z ołtarzy w ratuszowej bramie wisi jakiś „magistracki święty”, że w kilku biurach, przedpokojach ratusza są „stare lanszafty”, między nimi portret Kulczyckiego, praocię wiedeńskiej kawiarni, — bardzo zaawansowani „w sprawach kulturalnych” wiedzieli o stosie starych płócien w ciemnicy lamusa historycznych rupieci, która nosi miano Archiwum i Muzeum historycznego miejskiego.

Tak było przed rokiem, dwoma, trzema.

Kiedy dziś miasto Lwów posiada kątem w dużej sali Muzeum przemysłowego, w dziesięciu ubikacjach od ul. Teatralnej, w moim biurze wiceprezydalem w Ratuszu w kilku lamusach i biurach blisko 500 obrazów sztuki światowej i polskiej, do tego kilkadziesiąt miniatur, setkę rysunków. gdy dwieście obrazków szkiców czeka na powieszenie, gdy od dwóch lat toczące się układy zapewniają miastu nabycie wielu dzieł arcy mistrzów sztuki polskiej secinę malarzy polskich,

lwowskich, — to pomysł „Galeryi miejskiej” chyba przestaje być chimerą, frazesem a choćby nawet „programem”, a zaczyna być już chyba „zawiazkiem Galeryi miejskiej”.

A że w tych nabytkach za grosz miejski, tej „kołtuńskiej Rady”, tych „niepowołanych” i „niepatentowanych” co mówili mało, programów nie pisali, ale ręki przyłożyli i nerwy wytyżyli aż urodziło się i urosło to co już jest, a przygotowali to co już tylko od woli i środków materialnych gminy zależy, i w tych darach „ofiarności obywatelskiej” godnej publicznej czci, są już dzieła Matejki, Grottgera, Siemiradzkiego, Kossaka, Leopolskiego, Czachowskiego, Malczewskiego, Chełmońskiego, całego szeregu bliższych i najbliższych, gdy posiadamy już poważny zbiór „prymitywów” sztuki polskiej, obcych i swoich, sztuki „lwowskiej”, gdy są już Bacciarelli i Lampi, Grassi, Peszka, Smuglewicz, Michałowski, Szejkwowscy, Reichany, gdy mieliśmy odwagę sięgnąć po dzieła światowej sztuki i w oryginałach i kopiach, dawnych własnych i nabytych tej zimy posiadamy już zbiór, w którym „można mówić” (mimo patentowanych i innych krytyk czy napaści) — o Rafaelu, Rembrandcie, Rubensie, Velasquezie, Riberze, Watteau, Greuze, a naprawdę „widzieć” wielu z nich i cały szereg malarzy holenderskich, włoskich, niemieckich, francuskich — to mamy już rzecz poważną.

A że do tej roboty poważnej, cichej, kilkoletniej, samowiednej i planowej, gdy już wyrosła do sporych rozmiarów, gdy w pełnym toku przygotowanie wielkich nabytków, gdy lada dzień wystąpimy z żywotnym, nie-uciojnym projektem godnego „Pałacu sztuki”, w którym połączyć chcemy miejskie zbiory — przyczępiła się brzyka ślina zawiści, błoto oszczerców i sy-

kofantów, frazes niedouczonej blagierów, pozory powagi „uczoney” krytyki — gdy cały szturm się zaczął i jest obawa, żeby nie krytyka z dobrej woli i istotnej wiedzy, ale paszkwil i hyperkrytyka nie zaszkodziły usiłowania, nie stopiły i nie zwłchnęły Rady miasta, która „dała się pchnąć w awanturę” miejskich zbiorów, galeryi miejskiej — to obowiązkiem tych co akcyę podjęli, miasto do tych ofiar nakłonili, powiedzieć wszystko przed miastem i krajem, co chcieli, dlaczego chcieli, co i jak zrobili i czem są owoce tych usiłowań.

A że w tej robocie spada na mnie spora część odpowiedzialności i „winy”, to zmuszony jestem wyjść z milczenia.

Dzięki lojalności i uprzejmości Redakcyi „Słowa Polskiego” wolno mi z tego samego miejsca, z którego zahuczała kolubryna krytyki, wypowiedzieć w kilku fejtetonach poglądy na zadania, usiłowania i rezultaty osiągnięte.

Opowiem rzetelnie powody i cele, zamysły i drogi, któremi chodziliśmy, z dziejów faktów i „aktów” — bo trzeba położyć kres bezkarnej szarpaninie i publicznej szkodzie. Myślący obywatel, nasłuchawszy się krytyk i paszkwilów, zdolnych zachwiać nawet entuzjastę, niech wysłucha drugiej strony, niech ogłębnie sam wszystko co się zrobiło, niech się dowie co się przygotowało, i dopiero niech sądzi an umbra? an fumus? an ventus? ta owa „Galeryja miejska” i to, co z nią się wiąże.

od chwili, kiedy ta rzecz jest wszczęta:
że naród z królem, a król z narodem.

Tam go — opodał wygląda grono
skupionych mężów, radę złożono:
w cieniu myśli blaskiem nagłym się złoci...
Rzeczpospolita ma bujne kraje,
a przecież skrycie w niej czyn się staje,
tajemnie zesłi się „patryoci“.

Stanisław August uczuł wzruszenie;
żywa chęć dobra smętek precz żenie,
duch rwie się w przyszłość narodu jasną...
I oto w serce napływa radość,
że się już stanie wolności zadość
i że hańbiące twogi pogasną...

Ale korytarz wije się długi;
migocą światel niepewnych smugi,
cienie zachodzą znowuż w półkole...
Nagle król doznał bólu wstrząśnienia
i tętno serca w lęku się zmienia:
wzniósł rękę, dotknął — miał pot na czole...

Może pochodni blaski zwodnicze?
Mignęło krótko znane oblicze,
o którym ufna chęć przepomina...
Majaczy straszna wśród mroków głowa:
Kędyż się przed nią twa myśl uchowa?
ha! królu, widzi cię — Katarzyna...

Zbiegła krew z twarzy, drżą białe ręce,
dech się wydiera w tłumionej męce,
płaszczem owita postać zmalą...
Wzdłuż murów dołwny chichot się szerzy,
cichy, jak tajny lot nietoperzy:
Ha! ta-ć jest twojej stałości chwała?

Przestrzeń niewielka, już niedaleko:
cóż ci się, królu, tak chwile wleką,
że własny pośpiech ci nie dogadza?
Czyli tak boli przetrachu rana?
czy też naokół ścianom jest dana
nagła przerażeń i przeczuć władza?

Może-ć się zdaje, że szum dolata
radzących głosów? że to komnata,
spiskowych ustroń, gdzieś za tym skrzem?
Stroskane głosy! Nachylasz ucha...
Narodzie, oto twój król cię słucha
z trwożną żrenicą i ciałem zgiętem...

A może zgadłeś przeczucia mocą,
jakie tu skrzydła świstem łopocą,
jakich tu szmerów ciągnie gromada?
I że się w dworca izbie nie mieści,
bo to przychodzą — o jutrze wieści
i krwawa przyszłość do Ciebie gada.

Przebiegl powietrzem szloch, krzyk wezbrany;
zda się, szkarłatem opłyną ściany
i w wielkim ogniu sklepienie stanie.
Prąd, wiew nieznanych potęg daleki;
przychodzą mówić potome wieki:
czy dosłyszalesz, koronny panie?

Słowo, ostrzejsze od cięcia stali,
Mnogiem świadectwem k' tobie się pali,
ty, duszo biedna — bowiem ostrożna...
Wieść: że największą troską wezbraną
zbawić Ojczyznę nie zawsze dano,
lecz — umrzeć za nią snąć zawsze można.

Kruche i wątłe królewskie serce
łamie się jękiem i łka w rozterce,
skowity w mękach lichego bólu...
Tęskni po krótkich uniesień pięknie,
ale za chwilę na wosk rozmięknie...
Otrzyj ze skroni zimny pot, królu.

Gdy tak wśród murów po mrocznej drodze
szedł, nagle walką zmieszany srodze
i miał zbiegać w bojaźni lica;
błysło ku oczom jego spotkanie
jak dzień, co jutro niechybnie wstanie...
Wyrzało widmo... Los. Targowica.

JADWIGA MARCINOWSKA.

NA DOBIE.

Zwycięzył.

Kto? Naturalnie „Kuryer Lwowski“ w polemice z nami o legendę narodowego zwycięstwa ludowców w sprawie językowej w Radzie państwa. Nie wracali-
byśmy już do tej sprawy i zostawilibyśmy „Kuryer“ przy jego zwycięstwie, gdyby nie przeświadczenie, że w obecnym sezonie, gdy w parlamencie jeszcze się nie biją, p. Stapiński nie rzuca w Sejmie piorunów na ob-
szarników, gdy całą sensację dnia stanowią zjazdy mo-
narchów i ministrów i dwóch naraz sultanów marokań-
skich pożeranych przez Francję, — że w takim czasie wolno jest zabawić czytelników metodą polemiczną „Ku-
ryera Lwowskiego“.

Jest to metoda, zaczerpnięta z Ollendorfa: „Czy masz biały, słomkowy kapelusz?“ — „Nie, ale mój brat pojechał do Paryża“. Myśmy rozwiewali legendę, osnutą przez „Kuryer“, iż ludowcy odnieśli „naro-
dowe zwycięstwo“, wywalczywszy równouprawnienie ję-
zyka polskiego w Izbie posłów. Tymczasem „Kuryer Lwowski“ stara się nam udowodnić, i to cytata-
mi z naszego własnego pisma, iż Koło polskie 1) akcyi językowej nie poparło, 2) że akcyę tę świadomie para-
lizowało.

Myśmy o zasługach Koła polskiego w walce ję-
zykowej nie rozprawiali, przeciwnie, ubolewaliśmy, że akcyę językową zostawiło tylko Czechom i że wskutek tego zwycięstwo było połowicznym, ograniczyło się bo-
wiem tylko do protokolowania w n i o s k ó w, wniesio-
nych w językach nie-niemieckich, podczas gdy co do ję-
zyka obrad Izby pozostał dawny stan.

Natomiast udowadniał, że zasługa ludow-
c ó w w tem zwycięstwie równa się zeru, że akcyja ich w tej sprawie ograniczyła się do tego, że... p. Stapiń-
ski wypowiedział na początku swej mowy kilka zdań po polsku i to... już po zwycięstwie, że takie rozpo-
czynanie mowy w języku ojczystym nie jest w parla-
mencie nowością zadokumentowaniem zwycięstwa, ale da-
wną praktyką.

Akcyja Koła w sprawie językowej ograniczyła się do stanowiska, że to, co przyznane ma być Czechom, ma być udziałem wszystkich innych języków w Austrii uznanych. Stanowisko to zaakceptował z góry rząd, i nie było mowy o jakichś wyjątkowych przywilejach, wyłącznie dla języka czeskiego.

Dowodzenie „Kuryera“ cytata-
mi z naszych tele-
gramów, jakoby Koło polskie akcyę językową aż pa-
ralizowało, jest sofisteryą. Telegramy te, oparte na informacjach „Poin. Corresp.“ dowodzą tylko, że Koło polskie nie chciało poprzeć czynnie akcyi, zmierzającej do równouprawnienia wszystkich języków w obradach Izby.

Tego też zwycięstwa nie odnieśli i... ludowcy. Pod względem języka obrad pozostał dotychczasowy zwyczaj, t. j. że poseł może sobie mówić w języku

Jedni byli zdziwieni, inni zakłopotani, chmura niepokoju zawisła nad salą. W milczeniu czekali. Zdawało się wszystkim, że stała się tu rzecz nieodpowiednia, że wy-
trawny mówca przekroczył właściwe granice, dotknął strun niepotrzebnych, przeszedł na grunt zbyt osobisty. Pomruk szeptów pelzał wśród krzeseł. Ta spowiedź pu-
bliczna z zakończeniem dramatycznym, oddziaływała tak jak widok krwawiącej rany, obnażonej na balu — i przykre wrażenie trwało. Zapisani do głosu ociągali się, bo nikt nie chciał być pierwszym. Jan Żabski, przewo-
dniczący, jak gdyby zapomniawszy o swoich ohowia-
zkach, pisał coś ołówkiem, pochylony nad arkuszem papieru.

Nareszcie ktoś wstał i powiedział kilka pospoli-
tych komplementów pod adresem gospodarza — Ży-
mirski wysłuchał ich z mdłym półuśmiechem, i znowu zapadło milczenie... Potem Jan Żabski oddał pod gło-
sowanie wniosek jednego z obecnych w kwestyi podję-
cia starań o zaprowadzenie samorządów miejskiego i ziemskiego, przez chwilę toczył się spór niechętny i ospały, i wniosek runął pogrzebany okrzykiem Klemensa Piusa Drzazgi:

— Prosić nie wolno — musimy żądać!

Paweł niecierpliwił się na swoim krześle.

— Pierwej mówili za wiele — szeptał nad uchem Rzyńniewskiego — teraz to wlecze się. Chciałem wła-
śnie postawić kilka zarzutów, ale moja kolej daleko... Zdaje mi się, iż należałoby otworzyć im oczy...

— Niech pan nigdy nie otwiera oczu tym, którzy widzieć nie chcą.

— Zasady ich są słuszne i cel także, lecz taktyka i środki. Nie uwzględniają zupełnie strony ekonomicznej a proletaryat... zresztą czynów potrzeba...

W tej chwili lokaje oznajmili kolację. Uczynił się wnet rumor odsuwanych krzeseł, i tłum popłynął ku

jakim chce, ale mowy te nie są wciągane do pro-
tokółów.

Zwycięstwo więc ludowców pozostanie i nadal... w bujnej wyobraźni redaktorów „Kur. Lwow.“

NADEŚLANE.

Za rubrykę tę Redakcja nie odpowiada.

NESTLÉ
MACZKA DZIECIECĄ
dla
niemowląt rekonwalescentów,
cierpiących na żołądek.
Zawiera najlepsze mleko górskie
Broszura: *Pielegnacja dzieci* darmo otrzymać można od NESTLÉ
Wiedeń I, Biberstrasse 11

Nowość! **FLYNNA** Nowość!
Somatose
wybitny, pobudzający apetyt, wzmacniający nerwy
środek odżywiający
dla słabości wszelkiego rodzaju. 5794
Do nabycia w aptekach i drogueryach.

FRANCISZKA JOZEFA woda gorąca
Wybor i natur. środek przeczyszcz. i t. d. Działa zawsze skutecznie i łagodnie

Specjalista chorób wenerycznych i skórnych
Dr. Maksymilian Schmelkes były kilkuletni se-
kundaryusz szpitala powszechnego
8432 na oddziale chorób wenerycznych i skórnych
Lwów, ul. Brajerowska 6.

Prymaryusz dr. Krzyszkowski
ordynuje w chorobach wenerycznych i skórnych od 2—4
Akademicka 7 (nad kaw. Schmejdra) wchód Krzywa 12
8472

Sekundaryusz Szpitala **Dr. W. Bader**
powszechnego
specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krtani
ordynuje od 12—1 i 3—5 ul. Jagiellońska 12, II p. 8530

Sekundaryusz szpitala powszechnego
Dr. L. LAUTERSTEIN
mieszka obecnie ul. Zyblikiewicza 2.
8754

Dr. Józef Mayer
ordynuje jak w latach poprzednich w **Krynicy**. (Łazienki
borowinowe). 8377

Dr. Eug. Polonczyk
ordynuje w chorobach przewlekłych organizmowych,
przemiany materii, przewodu pokarmow. i pokrew. od 2—5 przy ul. Zacharyewicza 1. 5 (obok Politechn.). 9250

drzwiom. Tu jakiś czas trwały zwykle ceregiele i targi o pierwszeństwo.

W olbrzymim salonie czekał na gości uginający się pod zastawą stół. Żymirski przygotował poprostu wspaniałe przyjęcie. Szampan, który właśnie z nową modą, podawano od samego początku, lał się strumieniem, kuchnia była wytworna — i wnet poprawiły się humory. Nieśmiały gwar przechodził stopniowo we wrzawę, potem w hałas, poważne posiedzenie zamieniło się w wesolą ucztę. Rozpoczęły się toasty, coraz gorętsze i serdeczniejsze, topniały serca. Nawet sztywny Paweł bratał się z dwu radcami, którym nie mógł darować pewnej polemiki na pewnym zebraniu, i Rzyńniewski, zwykle pogardliwy, uprzejmie wysłuchiwał wiecznie tych samych napaści na młodą literaturę.

Tylko w jednym końcu stołu Jan Żabski, który uczt nie lubił, odsunawszy kieliszki, milczał posępnie, a w drugim gospodarz, dziwnie roztargniony, obok podchmieleonego Klemensa Piusa Drzazgi, co jakiś czas popadał w zadumę.

— Vivat... niech żyje... od morza do morza... nie ustąpimy, nie oddamy — wołał pijackim głosem Klemens Pius Drzazga — kto zaprzeczy, z tym będę się bił... Dali Bóg.

— Od morza do morza morze szampana — mruknął Rzyńniewski.

W pewnej chwili hrabia Tobiasz wstał ze swego miejsca.

(C. d. n.)

LUNA

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

„Nikt nie jest bez winy — kończył — a jeśli są wśród nas ludzie nieskazitelni, to ja, panowie, nie jestem godzien rozwiązać im rzemyka. Wyznaję to głośno i szczerze. Z pokorą stosuję do siebie one słowa pobłażliwości: odpuszcza się jej wiele grzechów, iż wielce umiłowała. Ukochałem wiele, więc nie rzucajcie kamieniem. Może przyść chwila, iż spiętrzą się nade mną ciężkie zarzuty i przyniosą jeszcze cięższe winy — ostatnie wyrazy wymówił cicho — ale i wówczas nie rzucajcie kamieniem. Albowiem ukochałem wiele. Wielkie grzechy są tylko wielką słabością, a któż z nas?... I ten, ktoby zajrzał do głębin duszy, w ukryte nurty życia, zawszeby tylko wybaczał... Bo ponad siłę są nieraz trudy — ten sławny i świetny mówca wikał się coraz bardziej. Z pobudek szlachetnych wynikają nieraz błędy, na bohaterstwo nie każdego stać, a zaparcie się jest w społeczeństwie siłą ujemną. Kładźcie na jedną szalę winy i błędy, na drugą — czyny — zważcie...“ — urwał naraz i usiadł. Obrął pot z czoła, pochylał głowę i dumał chwilę, jak gdyby sam kładł na szalę grzechy i czyny... I patrzył w ziemię oczami, które nie widzą nic, i zdawało, że słucha kogoś, kto szepce za nim ukryty. Może żałował już swoich słów, które wybiegły mu na usta tak niespodzianie i tak pomimowoli, jak gdyby mówił je kto inny, nie on sam...
Przez zgromadzenie przemknął chłodny powiew.

Lecznica Dra Tarnawskiego
w Kosowie za Kołomyją (st. kol. Zabłotów)
otwarta od 1 maja do końca października
Prospekty w Księgarni Polskiej we Lwowie ul. Akademicka.
1923

Rządowo upoważniony geometra cywilny, Władysław Jedyńakiewicz,
c. i k. emeryt. podpułkownik i były geometra wojskowy i tryangulator c. i k. wojsk. instytutu geograficznego — otworzył kancelaryę dla wszelkich robót w zakres miernictwa wchodzących. 9286
Biuro w domu własnym, Lwów, ulica Krzyżowa 1. 52.

Specjalista chorób kobiecych i operator
Dr. Rudolf Breiter 9283
powrócił i ord. Lwów, 3 Maja 11a. Telefon Nr. 781.

Dr. Zygmunt Spalke
specjalista chorób uszu, nosa i gardła
powrócił i ordynuje ul. Kl. Tańskiej 1. 1. 9287

Dra EBERSA PENSYONAT HYDROPATYCZNY
w KRYNICY.
otwarty jak dawniej w wiliach „Flory“ i „Warszawskiej“.
Nowość: Kąpiele elektr., 4-komorowe i Radium. 8737

Pension Exquisite
ul. Sykstuska 1. 23 II p.
poleca pokoje elegancko urządzone, elektrycznie oświetlone, z całym utrzymaniem, na dłuższy lub krótszy pobyt. —
Ceny umiarkowane. 9104

Stowarzyszenie wytwórczo-spożywcze
we Lwowie zakupuje w mniejszej i większej ilości bydło opasowe rzeźne. Zgłoszenie dostawców przyjmuje miejskie biuro pośrednictwa sprzedaży bydła i mięsa w rzeźni we Lwowie. 8919

Krondorfska
Szczała
uznana za
najlepszą i naturalną.
Sklad Lwów
Sykstuska 31.
3547

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY
Dra Marcina REICHENSTEINA
otwarty od 9—1 i od 3—6 przy ul. Akademickiej 18.
II p. 9168

Zakład wychowawczy
dla chłopców ś. p. Kazimierza Hołubowicza,
Kraków, Siemiradzkiego 9, będzie prowadzony przez jego
wdowę, panią
Florence Hołubowiczową
z pomocą pana
Jana Pelczara, prof. gimnazjum św. Jacka.
Duchowną opieką otacza Zakład Ks. Dr. prof.
Józef Kramarczyk
wicerektor sem. duch. i prof. Uniw. Jagiell. 8951

NOWOŚĆ! Płynna NOWOŚĆ!
SOMATOSA ŻELAZISTA
(Somatose połączone organicznie z żelazem), polecają
zwłaszcza
chorym na blednicę
wielu lekarzy 5795
Wybitnie pobudza apetyt i wzmacnia nerwy.
Do nabycia w aptekach i drogueryach.

C. k. uprzyw.
Gal. akcyj. Bank hipoteczny
podwyższa

z dniem 1 września 1907 oprocentowanie wkładek
na książeczki w rachunku bieżącym

z 4% na 4 1/4 %

Kwoty do 2.000 K. jednego dnia i na jedną
książeczkę wypłaca bez wypowiedzenia.

Lwów, dnia 15 sierpnia 1907.
8526 **DYREKCJA.**

KURS PRZYGOTOWAWCZY
do egzaminu uprawniającego do jednorocznej służby wojsk
t. zw. „Intelligenzprüfung“
rozpoczyna się z dniem 1 września b. r. w c. k. rządowo-
konces. Zakładzie wojskowo-naukowym
ST. DOBROWOLSKIEGO
Lwów, ul. Podlewskiego 1. 9. 8773
Programy i wykaz aprobowanych bezpłatnie i franco.

147 aprobowanych!

Wiadomości bieżące.

→ **Do numeru dzisiejszego dołączamy 13 ark. powieści**
p. t. „Nieznana Wyspa“, przez Piotra de Coulevain'a,
tłumaczyła Felicja Popławska.

→ **Wiadomości osobiste.** Naczelnik lekarz Kasy cho-
rych m. Lwowa dr. Maksymilian Bett powrócił i ordy-
nuje jak zwykle (ul. Kaźmierzowska 1. 30).

→ **Wystawa w Stryju.** Z powogu nadesłanej nam no-
tatką o wystawie w Stryju, umieszczonej w nr. 383 naszego
pisma, p. inż. Jan Bartł in sp. kol. w Stryju zawiadamia nas,
iż do komitetu urządzającego tę wystawę nie należy.

→ **Szkoła muzyczna.** Z dniem 1 września b. r. zosta-
nie otwarta przy ulicy Krzyżowej 1. 10 nowa konces.
szkoła gry na fortepianie, b. uczeni Karola Mikułego i
nauczycielki szkoły tegoż imienia, Maryi Łazowskiej. Wpi-
sy rozpoczynają się z dniem 27 bm. w godz. od 11—1 i od
3—5; a w niedziele i święta od 10—12.

→ **Teatry: Teatr miejski:**
W sobotę 24 bm. po raz 32: „Wesoła wdówka“ z p.
Miłowską.

W niedzielę 25 bm. po raz 33: „Wesoła wdówka“,
z panią Schupp.

W poniedziałek 26 bm.: „Boccacio“, operetka w 3
aktach Soupe'ego.

We wtorek 27 b. m. po raz 34: „Wesoła wdówka“
z panią Miłowską.

We środę 28 b. m. „Lalka“ operetka w 3 aktach Ed-
munda Audran'a z p. Miłowską.

We czwartek 29 bm. po raz 35: „Wesoła wdówka“,
operetka w 3 aktach Fr. Lehara z panią Schupp.

W piątek 30 bm.: „Orfeusz w piekle“, opera komicz-
na w 3 aktach Jakóba Offenbacha.

W sobotę 31 b. m. po raz 36-ty: „Wesoła wdówka“,
z panią Miłowską.

W niedzielę 1 września po raz 37: „Wesoła wdów-
ka“ z panią Schupp.

W nauce: „Książętko“, opera komiczna w 3 akt.
Lecoquae'a.

→ **Złot słańskich Sokołów.** W Jęzorze, w granicach
naszej dzielnicy, odbył się ubiegłej niedzieli złot Soko-
łów z Górnego Śląska, którym rząd pruski odmawia
stałe pozwolenia na odbycie ćwiczeń zbiorowych u sie-
bie. Naturalnie i w tym wypadku władze pruskie uczyni-
ły wszystko co mogły, aby wycieczkę do Jęzora pol-
skim Sokołom utrudnić; a więc na moście przez Przem-
sę, łączącym Mysłowice z laskiem jęzorskim ustawio-
no żandarmów i celników, broniących przejścia i baczą-
cych pilnie, aby ktoś łódką na drugi brzeg nie przepły-
nął. Drużyna sokoła musiała nakładać sporo drogi, za-
nim przeprawiwszy się przez główny most pod Wyso-
kim Brzegiem, dotarła do oświeżonej na przyjęcie mi-
łych gości przybranego boiska.

Ćwiczenia 120 druhów słańskich odbywały się nad-
zwyczaj sprawnie i zgodnie wśród oklasków zebranej
publiczności, która w żywy i serdeczny sposób wyrażała
uznanie energii i wytrwałości dzielnej drużyny, nie usta-
jącej w pracy pomimo szykan władz i ciężkich warun-
ków materyalnych, wśród których wiele gniazd nietylko
niema własnego dachu, lecz i stałego pomieszczenia,
gdzieby można było systematycznie ćwiczenia pro-
wadzić.

Złot ten był szóstym z rzędu. Nie ogłoszono
na nim żadnej mowy, boć prokurator pruski czyha
tylko na sposobność do wytoczenia procesu o podbu-
rzenie przeciw władzy, nie zaproszono też Sokołów ga-
licyjskich, bo proces o spisek gotowy; przecież człon-
ków Sokoła rozińskiego skazał sąd bytomski na wy-
sokie kary więzienne za próbę „zespłania sił sokolich“
ze wszystkich trzech zaborów.

W przerwach między ćwiczeniami śpiewała kato-
wicka Harmonia, złot zakończono pogawędką przy za-
stawionych stołach. Uczestnicy powrócili do domów,
unosząc z sobą dobre wspomnienie gościnności ziemi
krakowskiej.

→ **Sezon budowlany** ma się ku schyłkowi. Dowo-
dem tego okoliczność, że coraz mniej podań wpływa
o konsensy na budowę domów mieszkalnych. Na osta-
tniem posiedzeniu wydał Magistrat za ledwie jeden kons-
sens na budowę domu dwupiętrowego i jeden na oficynę
dwupiętrową, które służą na mieszkanie, inne konsensy
dotyczą budynków gospodarczych.

Konsensy otrzymali: dr. Ludwik Gruder, na ofi-
cynę dwupiętrową, 14 ul. Kopernika, Joachim Chajes,
na oficynę parterową, 8 ul. Krótka, Benzion Krell, na
dom dwupiętrowy, róg ul. Lenartowicza i Nabelaka,
Michał Dudykiewicz, na budowę szopy, 51 ul. Leona
Sapiehy, Zofia Skalska, na budowę komórek w domu
l. 4 ul. Piaskowa. Ponadto wydano szereg konsensów
na rekonstrukcje drobne, na dobudowę werand, balko-
nów, portali sklepowych i t. d.

→ **Zagrożony zabytek.** Czytamy w „Zasie“: We
wsi Wytrzyszczka nad Dunajcem, na samej granicy po-
łudniowej pow. brzeskiego, znajduje się tuż przy dro-
dze powiatowej z Zakliczyna do Nowego Sącza na ma-
lowniczym pagórku ruina zameczku, sięgającego podo-
bno jeszcze czasów Kazimierza W. Mury jego ścian
i baszty są ozdobą uroczej okolicy. Dowiadujemy się,
iż u stóp zamku otworzono kamieniołom, który przez
wkopywanie się w głąb góry, osłabia podstawę budyn-
ku i może w niedalekiej przyszłości spowodować jego
zawalenie się. Co najważniejsze, że wie o tem starostwo
w Brzesku i nie przeszkadza swobodnej eksploatacji
kamieniołomu. Byłoby do życzenia, żeby tą sprawą za-
jęły się właściwe czynniki i wzięły w obronę zabytek
dawnych czasów przed wandalizmem ludzkim. Ruiny
zameczków niszczą u nas jedna po drugiej skutkiem za-
niebdania i braku środków do ich podtrzymywania.
Czyż jeszcze sami przykładając będziemy rękę do szpe-
cenia najpiękniejszych okolic i ogławiania kraju z tych
szanownych pamiątek, przypominających dawne czasy?

→ **Pod adresem magistratu.** Mieszkańcy ulicy Peł-
czyńskiej zwracają się za naszym pośrednictwem do ma-
gistratu z uprzejmym pytaniem, jak daleko jeszcze ze-
chce posuwać swoje ustępsia wobec przedsiębiorcy,
zasklepiającego t. zw. „Dziki rów“ przy ul. Zyblikie-
wicza. Pan ten, nie chcąc nic uronić ze swego zarobku,
na co naraziłoby go wywożenie ziemi z owego rowu
na przyległą prywatną parcelę, wywozi wykopaną z rowu
ziemię z upoważnienia magistratu na ulicę Pełczyńską
wraz z nagromadzonymi w niej przez cały szereg lat
zdechłymi psami, kotami i różnymi wonnymi odpadkami,
wywozi i usypuje tuż pod samymi oknami mieszkańców
wał, sięgający już dzisiaj powyżej podstawy parterowych
okien wzdłuż kilku kamienic. Wobec często obecnie pa-
dających deszczów tworzy się tam błoto i kałuże, które,
paniom zwłaszcza, czynią przejście z jednej strony ulicy
na drugą prawie niemożliwym. Ulica ośmiometrowej da-
wniej szerokości zamieniła się teraz na przesmyk za-
ledwo półtora metra szeroki i ciągle się jeszcze zwęża
wskutek usypującego się wału, co spowoduje częste ko-
lizje spotykających się wozów, aż nazbyt licznych wobec
bardzo ożywionego ruchu budowlanego w tej dzielnicy.
Do nieustannego turkotu i brzęku ciężarowych bryk przy-
była więc teraz także nieszczęsnym mieszkańcom ulicy
Pełczyńskiej jeszcze jedna plaga w postaci ogłuszają ch
nierz wrzasków i przekleństw furmanów! A wał ten,
usypany niby kopiec pamiątkowy ku czci troskliwego
o dobro i spokój powierzonych jego pieczy obywateli
magistratu, nieprędko ponoś zniknie.

→ **Zniknięcie ulicy.** Od ul. Batorego do ul. Krzy-
wej prowadzi krótka i wązka uliczka (św. Szymona),
z której małym załomem przechodzi się w ulicę Cho-
rążczyzny. Ze względów komunikacyjnych i estety-
cznych należałoby szeroką i prostą ulicę Chorażczyzny
przedłużyć obok szkoły Jadwigi w kierunku prostym
tak, aby miała wylot do ulicy Batorego na główny
fronton pałacu sprawiedliwości. Jeżeliby to się stało,
równoległa drobna uliczka św. Szymona stałaby się zbę-
dną. Magistrat dąży już dawno do tego, aby w tym
punkcie przeprowadzić regulację w kierunku powyżej
wskazanym. Obecnie nadarza się nowa ku temu spo-
sobność, albowiem właściciele kamienic przy uliczce
Szymona położonych wnieśli podania o konsensy bu-
downicze.

Z tego powodu sekcja techniczna Rady postano-
wiła wdrożyć rokowania z właścicielami owych domów
i wybrała do tego osobną komisję ze swojego grona.

Regulacja może być najprościej przeprowadzona
w ten sposób, iż jeden z właścicieli odkupi od drugie-
go jego dom, a nado od gminy nabydzie ulicę św.
Szymona, natomiast zaś odstąpi gminie grunt potrzebny
pod przedłużenie Chorażczyzny. Na gruncie nabytym
po zwaleniu obu starych domów może stanąć duży i
wspaniały dom kilkupiętrowy. Ponieważ zwalenie i no-
wa budowa ma na celu asanację i regulację, przeto
nowemu domowi przysługiwać będzie niewątpliwie
20-letnie uwolnienie od podatków — a przeto interes
dla strony, która go się podejmie, przedstawia się nader
korzystnie.

Jeżeli sprawa taki weźmie obrót, będziemy mieli
wypadek w dziejach miast nie często spotykany. Za-
wyczaj z rozwojem miasta tworzą się do celów lep-
szej komunikacji na miejscach ogrodów i budowli nowe
ulice; tu będzie inaczej, na miejscu dawnej ulicy stanie
dom, jedna ulica zniknie natomiast z widowni. Komu-
nikacyjne i estetyczne względy zyskają bardzo wiele,
ale nowa droga, która powstanie na gruzach obecnego
domu nie będzie ulicą nową odrębną, lecz tylko prze-
dłużeniem już istniejącej ul. Chorażczyzny.

→ **Kanał obok Bourlardówki.** Na przestrzeni od ul.
Batorego do ul. Krzywej ma powstać nowa ulica, obok
której z jednej strony stanie nowy dom fundacji Bour-
larda, z drugiej zaś domy prywatne tudzież gmach Izby
handlowej i muzeum technologicznego. Celem umożli-
wienia skanalizowania owych realności postanowił ma-
gistrat wybudować jeszcze w tym roku kanał w nowej
ulicy. Kanał ma mieć przekrój 69/90 cm., a długość
116 metrów; wpad kanału skierowany będzie do kana-
łu ulicy Krzywej. Koszt budowy obliczony został na
4617 kor., ma on być pokryty zaliczkowo z funduszu
gminy, później zaś wydatek ten zostanie zwrócony gmi-
nie z funduszu ogólnego, który z nowej pożyczki miej-
skiej tudzież subwencji rządowej na kanalizację miasta
będzie przeznaczony.

→ **Nosaczyny niema.** Magistrat zajmował się wczoraj
na posiedzeniu specjalnie zwołanem sprawą wypadku
nosaczyny, który się zdarzył w naszym mieście. Z prze-
prowadzonych dochodzeń okazało się, że był jeden, je-
dyny wypadek nosaczyny, mianowicie stwierdzono ją u
konia zabitego w rzeźni a pochodzącego od niejakiego
Heniga. Koń ten nie miał z innymi końmi w obrębie
miasta styczności, ani też nie był w żadnej stajni. Pa-
dlinę tego konia spalono, więc nie istnieje żadne nie-
bezpieczeństwo rozszerzenia się tej choroby. Z tego po-
wodu magistrat uchwalił otworzyć trzy stajnie, które
zamknięto przed kilkoma dniami z powodu podejrzenia,
iż ów koń miał z niemi styczność — ale zarazem po-
stanowiono pozostawić te stajnie pod obserwacją wete-
rynarską przez przeciąg czasu ustawą przepisany. Ponie-
waż stwierdzono, że ów koń pał się dawniej na bło-
niach zamarystnowskich, przeto magistrat polecił zawi-
domić o tem starostwo we Lwowie, celem zarządzenia
dalszych dochodzeń w tej sprawie.

→ **Zamach samobójczy.** Przy ul. Opata Hoffmana
l. 3 strzelił do siebie dziś o g. 3 w nocy w zamiarze
samobójczym 17-letni Gabriel Geringer zamieszkały
przy rodzicach. Kula utkwiała w płacach w pobliżu ser-
ca. Pogotowie ratunkowe zawiozło go do szpitala, gdzie
dokonano operacji. Stan chorego nie budzi obaw.

— Z własnej winy poniósł dość ciężkie obrażenia 43-letni szewc z Zamarstynowa Jakób Bernstein. Oto przy obocie podpił sobie tak grzecznie za rogatką Żółkiewską, iż wracając do domu upadł i potłukł sobie dotkliwie twarz.

— **Przejechanie.** Dziś rano o godz. 10½ woźnica mleczarni Przeworskiej najechał na ulicy Unii Brzeskiej na 72-letnią żebraczkę Maryę Szalaba. Stacya ratunkowa opatrzyła jej kilka potłuczeń na głowie.

□ **Kroniczka krakowska.** Walne z g r o m a d z e n i e g a l i c. Towarzystwa leśnego. W uzupełnieniu sprawozdania ze środowego walnego zgromadzenia galic. Towarz. leśnego dodać należy, że po załatwieniu się z wnioskami posła Skołyszewskiego, które wywołały nader gorącą dyskusję, zgłosił p. Adam Kozłowiecki po należytem umotywowaniu następujące wnioski:

1) Wydział galic. Towarz. leśnego okólnikiem do członków Tow. leśnego, właścicieli i zarządów lasów w Polsce wezwie wszystkich interesowanych do subskrypcji na udziały w formie datków rocznych na koszty utworzenia i wydawania miesięcznego „Dodatku handlowego“ do „Sylwana“; 2) wydział po zebraniu odpowiedniej kwoty, subskrybowanej niezwłocznie, zajmie się wyszukaniem odpowiedniego kierownika do tegoż „Dodatku“; 3) wydział zawrze według swego uznania umowę z kierownikiem, a po wniesieniu przez subskrybujących jednorocznego datku, przystąpi niezwłocznie do wydawania „Dodatku“.

Wnioski p. Kozłowieckiego uchwalono, poczem załatwiono szereg wewnętrznych, drobniejszych spraw Tow. leśnego.

Dokonany na początku walnego zgromadzenia wybór wydziału Towarz. na rok 1908 przedstawia się jak następuje:

I wiceprezes Kazimierz hr. Szeptycki, II wiceprezes Cyryl Kochanowski, radca leśnictwa. Wydziałowi: Jasienicki, lustrator lasów państwowych, Wobr, st. komisarz inspekcji leśnej, Szczerbowski, zarządca lasów państwowych, Scheuring, radca leśnictwa. Komisya rachunkowa: Hetper radca leśnictwa, Małaczyński, dyr. szkoły lasowej, Niedźwiecki, zarządca lasów m. Lwowa.

Obrady walnego zgromadzenia zamknął przewodniczący późno, bo o godz. 9 wieczór. Mimo wielkiego zmęczenia, gdyż uczestnicy ich obradowali od godz. 3 popołudniu, początkowo jako członkowie Zjazdu leśników polskich, debaty odznaczały się dużym ożywieniem. Liczne, pierwszorzędnej doniosłości kwestye, dotyczące leśnictwa krajowego, omawiano szczegółowo, rozpatrując je z różnych punktów widzenia. Nie spieszo się opuścić sali obrad, po szybkim i powierzchownem wyczerpaniu porządku dziennego, jak to niekiedy zdarza się na zgromadzeniach Towarzystw. Godzi się przeto z uznaniem podnieść tę gorliwość i zapał naszych leśników, którzy starając się szczerze o podniesienie leśnictwa, nie żałowali czasu i trudu, aby sprawy tej dzieżyny gospodarstwa krajowego grzecznie i sumiennie ku pożytkowi i przyszłości rozstrząsać. △

Uwolnienie Jurgielewicz a. Znany z głośnego napadu na kantor Modliński w Zakopanem, Witold Jurgielewicz został wypuszczony wczoraj z więzienia.

Polecono mu natychmiastowe opuszczenie granic państwa w dowolnym kierunku. Przedtem żądały wydania Jurgielewicza sądy rosyjskie, czemu się sprzeciwiło austriackie ministerstwo sprawiedliwości.

Włamanie do szpitala. Dwaj wyrobnicy bez zajęcia: Józef Piszczek i Stanisław Rudek, włamali się do szpitala św. Łazarza do pokoju zajmowanego przez służbę. — Spłoszeni sprawcy uciekli do piwnicy, gdzie się ukryli, schwytano ich jednak i odstawiono do policyi.

Pielgrzymka do Ziemi świętej. Dnia 29 bm. o godz. 10 rano w kościele Braci Mniejszych (OO. Reformatorów) odprawione zostanie nabożeństwo na intencję pielgrzymów i udzielone będzie błogosławieństwo. Tego samego dnia o godz. 4 popołudniu w sali starego teatru zebranie pielgrzymów, rozdanie legitymacji, odznak itd. W piątek 30 bm. o godz. 4:20 rano nastąpi odjazd nadzwyczajnym pociągiem przez Wiedeń do Tryestu, skąd zaraz po przybyciu odpłyną pielgrzymi do Ziemi św.

Echa wyborów. Wczoraj stanęli przed zwyczajnym trybunałem karnym: Adam Schäffler, 21 letni słuchacz praw i Feliks Pawlik, 32 letni szewc, obaj mieszkali w Bochni, oskarżeni o występki przewidziane w § 8 ustępie 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1907 roku. Obydwaj oskarżeni podczas wyborów posłów do parlamentu chodzili w Bochni po mieszkaniach i podczas nieobecności wyborców wyłudzaali od domowych karty głosowania i wypełniali je wbrew ich woli na nazwisko socjalistycznego kandydata dra Bobrowskiego.

Rozprawie przewodniczy radca Kulikowski.

□ **Przemyśl.** (Kor. włas.) **Narodowo-niemieckie towarzystwo „Die Eiche“.** Z powodu założenia w Galicyi „Związku chrześcijańskich Niemców (Bund der christlichen Deutschen in Galizien) doniosły niektóre dzienniki np. „Kurier Lwowski“, „Wiek Nowy“ itp., że w Przemyślu powstało w czerwcu b. r. „narodowo-niemieckie towarzystwo „Die Eiche“.

Z prawdziwym zdziwieniem przyjęliśmy tę wiadomość, bo o takim towarzystwie nikt tu nie wie. Jest to prosta cackka, która wylęgała się w martwym sezonie ogórkowym gwoili zrobienia sensacyi. Cała rzecz na tem polega, że kilkunastu Niemców oficerów i urzędników wojskowych nb. słomnianych wdowców, dla uprzyjemnienia sobie wakacyjnych czasów, schodzi się do restauracyi p. Hensla przy ul. Wodnej, gdzie się „gemütlich“ przy bombie bawią.

Wesołe to towarzystwo przyjęło nazwę „Eiche“, stąd... pomyłka.

Polska bursa — jak donosi „Gazeta Przemyska“ — przyjęła na przyszły rok szkolny 58 uczniów gimnazjalnych, pomiędzy nimi kilku zupełnie bezpłatnie, kilku zaś za miernymi, bo po 4, 8, 12 koron, wynoszącymi opłatami. Bursa ta powstała ofiarnością miasta i mieszkańców, rozwija się z roku na rok coraz lepiej — a obecnie zamierza przystąpić do budowy nowego skrzydła przy swym gmachu. Na cel ten posiada częściowo fundusze własne, częścią zaś liczy na ofiarność mieszkańców miasta.

□ **Stanisławów.** (Kor. wł.) **Nieszczęśliwy wypadek.** W uzupełnieniu dzisiejszego telegramu o nieszczęśliwym wypadku na tut. dworcu kolejowym, podaję następujące szczegóły: Agent handlowy Julian Budzianowski przyjechał we czwartek o godz. 9:45 wieczorem pociągiem osobowym nr. 323 ze Lwowa. Skoro wysiadł z wagonu, spostrzegł po niejkiej chwili, że zapomniał w wagonie torbę podróżną, wrócił więc do pociągu, gdy pociąg już ruszył. Nie mogąc inaczej, chciał wskoczyć do wozu kolejowego, lecz w tym skoku powinęła się mu noga, wskutek czego dostał się pod koła pociągu, które mu w jednej chwili zmiażdżyły obie nogi. Wezwano natychmiast lekarza kolejowego dra Rosmarina, który po opatrzeniu tymczasowem zdruzgotanych nóg, odwiózł nieszczęśliwego Budzianowskiego w stanie nieprzytomnym do szpitala powszechnego, gdzie nastąpiła już prawdopodobnie tychże amputacja.

□ **Budzanów.** (Kor. wł.) Wybory do rady gminnej. T. S. L., podróż poślubna na koszt skarbu państwa.

Po dwóch latach rządów komisarza, rozpisano wybory do rady gminnej, dwakroć w ostatnich kilku latach rozwiązywanej. Jak z przebiegu agitacji wyborczej poznać, to i przyszła rada nie będzie się cieszyła długim życiem.

W niedzielę młodzież bawiąca na wakacjach urządziła amatorskie przedstawienie; całość wypadła udanie, a dochód kilkudziesięciu koron przeznaczył komitet na tutejsze Koło TSL. — Koło to mimo najusilniejszych sstarania jego przewodników, nie może się doczekać pozytywnych skutków pracy. Inteligencya tutejsza nie zbyt gorąco je popiera, a lud zamiast odwiedzać czytelną zaopatrzoną w mnóstwo książek i czasopism, odwiedza szynki lub na rynku miasteczka robi wybory.

Oficyant tutejszej poczty Zasadny wzięwszy ślub w dniu 11 bm., wyjechał bezzwłocznie z młodą małżonką w podróż poślubną do Ameryki. Gdy urlop się skończył, a pan młody nie wracał, zaczęto przeglądać książki kasowe, no i pokazała się defraudacya 12.000 koron. Roztelegrafowano zaraz na wsze strony listy gończe.

□ **Czerniowce.** (Kor. wł.) **Nowa Czytelnia** T. S. L. otwarta została w miejscowości górskiej Palatinossa, w której mieszka znaczna liczba robotników polskich zajętych przy tartaku. Poświęcenia lokalu dokonał ks. Haschler. Delegaci Koła czerniowieckiego byli obecni, p. Wład. Słowik i Berezowska. Prezesem Czytelni wybrano p. A. Łakościuka. Członków liczy Czytelnia około 80. Placówka to ważna, bo Polacy ulegają rumunizacyi.

Tegoroczna krajowa konferencya nauczycieli w Czerniowcach ma i dla nas Polaków moment interesujący, albowiem p. Grabowski postarał się, aby na porządku dziennym postawiono kwestyę zmiany dotychczasowych śląskich podręczników polskich na galicyjskie względnie, aby Rada szkolna krajowa poleciła ułożyć nowe czytanki dla szkół bukowińskich. Dotychczasowe podręczniki są niemożliwe.

Socjaliści bukowińscy przygotowują się w Czerniowcach i w kraju do masowych demonstracyi na rzecz 4 przymiotnikowego prawa głosowania do Sejmu bukowińskiego i rad gminnych. Charakterystyczna rzecz, że prasa bukowińska stroni zupełnie od poruszenia kwestyi sejmowej ordynacyi wyborczej. Taką samą akcyę przygotowują nauczyciele o polepszenie bytu.

Krajowe biuro pośrednictwa pracy ma wreszcie powstać w Czerniowcach. Zadaniem instytucji będzie pośredniczyć między pracodawcami a robotnikami w dziedzinie rolnictwa, przemysłu i handlu.

Węgry i Polacy. Tut. „Buk. Nachrichten“ donoszą ziośliwie, że między światem przemysłowym węgierskim a polskim toczą się tajemne (!) układy na zgubę przemysłu zachodnio-austriackiego. Na ten temat snują Wszechniemcy bukowińscy dalsze bajdy i insynuacje.

Mord w sądzie. We czwartek rozegrała się w sądzie karnym w Czerniowcach wstrząsająca scena między oskarżonym, niejakiem Ludwikiem Holińskim, pomocnikiem kancelaryjnym, a Mikołajem Padurą, która zakończyła się ciężkimi poranieniami Padury przez Holińskiego. Holiński oskarżony został o usiłowane zgwałcenie na podstawie § 132, swej służącej. Oskarżony jest żonaty, ojciec trojga dzieci. Stanowczo twierdził przed trybunałem, że jest niewinny i tylko dzięki intrygom jego śmiertelnego wroga Padury, który w dodatku miał w tym celu przekupić służącą, aby zeznała przeciw Holińskiemu, dostał się przed kratki sądowe. Służąca miała się nawet wkiłać w swych zeznaniach. Po kilkugodzinnej tajnej rozprawie zasądził trybunał Holińskiego na jeden miesiąc więzienia. Już podczas odczytywania wyroku zachowywał się Holiński niespokojnie i dowiedziawszy się o wysokości kary, zawołał: „Wyście popełnili na mnie zbrodnię, jestem niewinny!“

Zalany łzami wyszedł na korytarz i tu spotkał się oko w oko z szyderczo uśmiechniętym Padurą, któ-

ry na dobitkę począł szydzić z Holińskiego. Tego już było za wiele Holińskiemu. Z błyskawiczną szybkością wyjął w lasce ukryty sztylet i przebił nim Padurę. Ciężko rannego przewieziono w stanie beznadziejnym do szpitala, zaś Holińskiego natychmiast uwięziono...

✠ **Wyklęcie anarchistów.** Ciekawy wypadek opisuje korespondent „Kur. Litew.“ z Borysowa w gub. mińskiej. Rozpoczęła tam działalność grupa „anarchistów“, którzy wymuszali od mieszkańców stałe opłaty pieniężne. Opornych oblewali kwasem siarczanym. Doprowadzeni do ostateczności kupcy izraelci postanowili użyć ostatecznego środka i zażądali od rabinów wyklęcia anarchistów.

W dzień oznaczony, w synagodze, przy uroczystym nastroju żałobnym, nastąpiło rzucenie anatemy Policya otoczyła synagogę i nie dopuściła młodych żydów. Rabin wzywał kar Boskich, klęsk wszelakich i niebłogosławieństw. tak na anarchistów, jak i tych, którzy z nimi utrzymują stosunki jakiegokolwiekbądź, dając im przytułek i nie wydając w ręce policyi, oraz na tych, którzy dają im pieniądze i nie starają się schwycić, kiedy przychodzą.

⊙ **Ze zjazdu syonistów.** W czasie ogólnego zjazdu syonistów w Hadze odbywają się konferencye syonistów polskich. Na jednej z tych konferencyj p. Lewite z Warszawy czytał sprawozdanie z działalności organizacyi polskiej za 8 miesięcy ubiegłych od zjazdu w Helsingforsie. Przez ten czas biuro centralne Królestwa rozesłało 400 listów, oprócz okólników, otrzymało zaś 300 wydawało pismo „Sjon“, posłało do Dumy memoria z 16.000 podpisami w sprawie odpoczynku niedzielnego; posyłało mowców i instruktorów do różnych miejscowości w Królestwie. Staraniem biura powstał w Warszawie żydowski komitet wyborczy, który „po ciężkiej walce“ uznał minimum żądań syonistów. Z inicjatywy biura powstał „Narodowy klub żydowski“ dla całego Królestwa w celu „zjednoczenia wszystkich narodowców żydowskich i obrony spraw żydów w Królestwie“. Ogółem istnieje w Królestwie blisko 100 Kół syonistów.

Uchwały powzięto: 1) Urządzenie zjazdów i komitetów gubernialnych. 2) Utworzenie stałej grupy mowców objezdnych. 3) Utworzenie grupy organizatorów i instruktorów, którzy na nowo wskrzeszą Koła dawniejsze, obecnie obumarłe. 4) Określić dokładnie stosunek komitetu centralnego do biura syon. w Królestwie i wyznaczyć granice autonomiczne biura. 5) Wydawać tanie pismo żargonowe dla Królestwa przy subsydyum komitetu centralnego. 6) Urządzać doroczne zjazdy syonistów z Królestwa. 7) Starać się o zalegalizowanie organizacyi. 8) Utworzyć specjalną komisję do spraw Palestyny.

✧ **B. Gabryelska (Kraków)** najmuje, kupuje i sprzedaje — harmonie (od 100 kor.), samograje (od 400 kor.), pianina (od 500 kor.) i fortepiany (od 600 kor.) krajowe i zagraniczne — nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty nawet 20-mies. bez zaliczki. Instr. używ. od cen najniższych. 5587

✧ **Gdzie się nabywa najlepsze fortepiany, pianina, fonole oraz wszelkie instrumenty muzyczne?** Tylko u za, szczerznie znanej firmy Edmund Kappy w Stanisławowie. odznaczonej najwyższą nagrodą w Paryżu. 3534

Lwowski Instytut Muzyczny

(ul. Kilińskiego 1. 1.)

rozpoczyna z dniem 1 września b. r. rok szkolny 1907—8 Głównie przedmioty: fortepian, śpiew solowy dla pań i panów, skrzypce, wiolonczela. — Dodatkowe przedmioty: teoria, harmonia i historia; śpiew choralny.

Kurs dla kandydatek i kandydatów do ck. gimnazjów państwowych, obejmujący zupełne przygotowanie tak ze strony praktycznej jak i teoretycznej. 9243

Profesorowie głównych przedmiotów: Fangornowa Marya, Głowacki Stanisław, Kochański Wacław, Krauzowa Marya, Loewenhof Natalia, Nientowska Anna, Nowakowska Marya, Proczkowska Wanda, Wolfsthal Arnold. — W dziale fortepianowym metoda Lesche yckiego; w skrzypcowym metoda Szewcika. — Sprawozdanie z roku ubiegłego, jakoteż i prospekt wydaje kancelarya szkoły na żądanie

✧ **Wpisy i egzamina wstępne** w liceum niemieckim Fr. Dittner w dniach od 1 — 7 września od godziny 11 — 14—7. Kancelarya, Wałowa 29. Liceum Pańska 14. 9246

✧ **Instalacje światła elektrycznego,** dostawa motorów elektrycznych i akumulatorów w Pierwszej galicyi. przedsiębiorca i tkalni lnu i konopi w Zabłotowie otrzymała firma elektrotechniczna inż. Braci Rządowskich we Lwowie, ul. Sykstuska 16. 9280

Dr. Mateusz Brilland Laura Gottliebówna

Szczerzec zaręczenia Lwów

✧ **Z Colosseum.** Przyznać trzeba, że programu tak świetnie dobranego, jak obecny, dawno nie było w Colosseum, zdawać się może, że wszystkie najwybitniejsze siły światowych teatrów „Variete“ zgromadziły się do wykonania obecnego programu.

Przedewszystkiem wesoło i bardzo dobrze grana polska jednoaktowa komedia „Flirt na próbę“, pobudziła do śmiechu i oklasków najskrajniejszego melancholika, a co dopiero, przecieźnie wesołą, naszą lwowską publiczność która aż łzami okupuje swoją nadmierną wesołość.

„Trzy złote Bachantki“, nowy, dotąd nie widziany a kulminacyjny punkt programu. Ile poezyi — pozy w tych niby statuach zda się z bronzu wykutych, doprawdy podziwu i zachwyty godnych. — Albo niezrównani trzej cykliści dokazujący cuda na swoich stalowych rumakach. To znowuż imitator głosów ptasich i zwierzęcych, którego publiczność nie chce puścić ze sceny, zmuszając do rozmaitych nadatków.

Zmarli.

Wd Lwowie: Adela z Małuszyńskich Sikorska, wdo wa po weterynarzu powiatowym, lat 54. — Emilia z Nienthalów Kozakiewiczowa, lat 46.

W Gaiach lwowskich: Antoni Nowakowski, poczt mistrz i właściciel dóbr, lat 64.

W Sanoku: Antoni Kwiatkowski, profesor gimnazjalny.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE

Strajk rolny.

Czerniowce. (Tel. wł.) W miejscowości Walawa około Kocmania wybuchł strajk rolny zorganizowany przez ruskie siczce.

Podburzeni ludzie obrzucali żandarmów kamieniami. Posterunek żandarmeryi wzmocniono.

Angielska Izba gmin.

Londyn. (TBK.) Izba gmin ukończyła na wczorajszym posiedzeniu właściwe prace ustawodawcze bieżącej sesji. Na przyszły tydzień zajmie się Izba poprawkami, uczynionymi przez Izbę lordów w rozmaitych przedłożeniach. W ciągu obecnej sesji załatwiono 40 z górą przedłożeń. Dokładnego terminu odroczenia Izby jeszcze nie oznaczono.

Aresztowania.

Berlin. (Tel. wł.) Berlińskie dzienniki poranne donoszą z Warszawy, że aresztowano tam 39 członków rewolucyjnej frakcyi P. P. S. pod zarzutem udziału w aktach terrorystycznych, jakie spełniono w ostatnich czasach.

Marokko.

Oran. (TBK.) Przewozowy parowiec „Nive“ odpływa z oddziałem trenu i 25 telegrafistami do Casablanka. Basza z Casablanki przewieziony będzie do Tangeru.

Casablanca. (B. Hlawas) Oddział wojsk gen. Drude wyruszył onegdaj na rekonensans. W drodze napadła nań konnica nieprzyjacielska i zasypała strzałami, musiała się jednak cofnąć skutkiem ognia artylerii francuskiej. Po stronie francuskiej odnieśli rany kapitan i 6 żołnierzy. Oddział, urządziwszy pościg, cofnął się następnie do obozu.

Londyn. (TAK) Do „Trybuny“ donoszą z Tangeru, że wszystkie wojska obozujące pod Tangerem wysłano do Alcasar na pomoc Elmeramisowi. Do dzienników donoszą z Mazagan 23 bm., że szczerp Dukala popiera Muleja Haszyda.

Paryż. (Tel. wł.) Korespondent specjalny „Figara“ donosi w depeszy z Casablanki, że położenie jest gorsze, niż poprzednio. Jeżeli rządowi francuskiemu chodziło o ukaranie mieszkańców Casablanki za zamordowanie robotników francuskich, to w takim razie cel został osiągnięty i rząd mógłby cofnąć wojska.

Na taki wypadek powinien ostrzedz Europejczyków, ażeby nawet choćby przez chwilę nie pozostawali w Casablance, gdyż padliby ofiarą sfanatyzowanych Muzułmanów. Gdyby Europejczycy chcieli pozostać w Casablance, potrzebaby do ich ochrony załogi przynajmniej tysiąc ludzi. Jednak korespondent „Figara“ jest zdania, że Francya powinna się postarać o wzmocnienie swej powagi, o dopięcie swego celu pod tym jedynie warunkiem, jeżeli zorganizuje ekspedycję wojskową w głąb kraju.

Proces o spisek na cara.

Petersburg. (TBK.) Sąd wojskowy zajmował się wczoraj przeglądnięciem dokumentów i planów, które zabrano oskarżonym. Wśród dokumentów tych znaleziono niektóre, odnoszące się do buntu kronsztadzkiego. Plany pałacu i parku w Carskim Siole, znajdujące się w aktach, zgadzają się ze szkicami w notatniku oskarżonego Nikitienki. Na żądanie prokuratora odczytano protokoły, z których zdawałoby się wynikać, że oskarżeni brali udział w sprawie zamordowania petersburskiego komendanta v. d. Launitza.

Napady.

Łódź. (Tel. pryw.) Na powracających z banku Markusa Kohna, właściciela fabryki, oraz inkasenta Goldbluma napadło na rogu ul. Podleśnej i Łukowej kilku bandytów i grożąc rewolwerami zabrano inkasentowi torbę wraz z zawartą w niej gotówką 3.150 rub., poczem oddaliło się, wystrzelivszy kilka razy w powietrze. Na odgłos strzałów przybył patrol kozaków i urządził pościg, lecz bez skutku.

Onegdaj popołudniu na rogu ulicy Warszawskiej rozległy się strzały z brownigów. Jak się okazało, zraniony został pewien przechodzień, zabity zaś żołnierz 61 włodzimierskiego pułku piechoty, dwaj zaś żołnierze ciężko ranni.

Na wezwanie dyrektora elektrycznej kolei podjazdowej Łódź-Zgierz-Pabianice, oświadczyła służba ruchu, że jeżeli do 25 bm. żądania jej nie będą uwzględnione, rozpocznie strajk.

Rjazań. (Tel. pryw.) Dwóch nieznanych złoczyńców wtargnęło do gmachu konsystorza, zrabowało z kasy 35.000 rubli, a skarbnika ciężko zraniło.

Irkuck. (Tel. pryw.) Pięciu bandytów weszło do kantoru Sewastjanowów w Krasnojarsku i zrabowało 2.200 rubli. Policja aresztowała dwu napastników i odebrała im 2.084 rubli.

Warszawa. (Tel. pryw.) Dwunastu uzbrojonych w rewolwery zbójów napadło na dom młynarzów Chuchmuskich przy szosie z Ożarowa do Zawichostu i zmusiło grożką zabicia do oddania gotówki 300 rubli i srebrnego krzyża. Weksel bandyci porzucili.

Petersburg. (Tel. wł.) Koło dworca kolei Nadbrzeżnej uzbrojeni ludzie dokonali napadu na kasyera siostrzeńskiej fabryki broni. Zabrali mu 14.000 rubli i uciekli.

Pewien pułkownik, który siedział obok kasyera jest zabity, sam kasyer ciężko ranny, a jego towarzyszy zabity.

Rozbicie koalicji węgierskiej.

Budapeszt. (T. w.) Wielkie wrażenie robi fakt, że rozbicie koalicji węgierskiej jest nieuniknione. O dalszem współdziałaniu stronnictwa niezawisłości ze stronnictwem ludowem katolickiem po zajęciach dni ostatnich nie może być mowy. Zdaje się, że wywoła to także zmiany w składzie osobistym gabinetu, gdyż hr. Aladar Zichy, minister węgierski u boku monarchy, jako mąż zaufania stronnictwa ludowego katolickiego poda się do dymisji.

Rozmaitości.

× **Czy zapłaci 29 milionów kary?** Jak wiadomo, sędzia federalny Landis w Chicago skazał trust Standard Oil Company na karę 29,240.000 dolarów kary. Grzywna to bodaj najwyższa, o jakiej wspominają kroniki sądowe. Oskarżonym był odłam trustu znany pod firmą „Standard Oil Co. of Indiana“, oskarżenie zaś opierało się na fakcie, że kompania ta w 1462 wypadkach korzystała na kolei Chicago and Alton z niższych taryf przewozowych, aniżeli te, które rzeczona kolej zarejestrowała w międzystanowej komisji handlowej. T. zw. ustawa Elkinsa z r. 1903 przewiduje na takie wykroczenia grzywnę od 1000 do 20.000 dolarów. Trust oskarżony był o przekroczenie wymienionej ustawy w 1462 wypadkach, sędzia więc zastosował wyższy wymiar kary, skazał go na zapłacenie 29,240.000 dol. obrońcy tłumaczyli, że sumę tych wypadków uważać można za jedno jedyne przestępstwo i że dlatego kara nie może przekraczać 20.000 dol., natomiast rzecznicy rządowi wykazywali, że trust w tych 1462 wypadkach zaoszczędził na taryfie grubo więcej niż 20.000 dol., że stąd o jednym tylko wykroczeniu mowy być nie może.

Wyrok sędziego Landisa nie jest żadną miarą ostatecznem zakończeniem sprawy. Nikt z pewnością, a tem mniej sędzia, nie wierzy natwme, że trust bez dalszych korowodów każe kasyerowi swemu wypełnić czek na dwadzieścia dziewięć milionów i prześle go sekretarzowi okręgowego sądu federalnego w Chicago. Bynajmniej. Nie ulega wątpliwości, że John D. Rockefeller apelować będzie do wyższego lub apelacyjnego sądu związkowego, a chociażby i tam wyrok ten zatwierdzono, to i tak wyegzekwowanie olbrzymiej tej grzywny będzie bardzo trudne, jeśli nie niemożliwe. Wyrok opiewa na „Standard Oil Co. of Indiana“, która to kompania zarejestrowana jest z kapitałem 1,000.000 dol. Majątek jej wart jest wprawdzie 10,000,000 dol. i do wysokości tej sumy może sąd poszukiwać skazanego, wątpliwem jest jednak, czy pozostałość da się ściągnąć ze „Standard Oil Co. of New Jersey“, która, a raczej której dyrektorzy są właścicielami „Standard Oil Co. of Indiana“.

W naszej Administracji złożyli:

Dla brata Alberta:

Antoni Botyński z Woli Muchowej 2 kor,

Depesze handlowe z 24 bm.

Wiedeń, dnia 24 sierpnia. Dziś o godz. 10 minut 30 przed południem notowano: Marki niemieckie 117'43, Renta majowa 96'20, Węgierska renta koronowa 92'10, Akcje kredytowe 628'—, Kredytowe węgierskie 730'—, Bank austriacki 296'—, Unionbank 529'50, Bankverein 525'50, Länderbank 418'—, Kolej państwowa 640'50, Lombardy 152'25, Elbethal. —, Fabryka broni —, Akcje tyt. —, Alpeiny 586'—, Rima muranyi 524'—, Praskie Towarzystwo żelazne — (ex. kup., Losy turec. 181'25, Ruble 253'75, 4-proc. listy zast. Banku hipot. 95'—, 4 i pół proc. listy zast. Banku hipot. 99'50, 4 proc. gal. poż. kraj. z r. 1893 94'25, 4 proc. listy zast. Banku kraj. 95'50, 36 l. zast. Tow. k. z. 95'10, 5 proc. Renta ros. z r. 1906 —, Akcje Banku hipot. — — —.

Uspokobienie spokojne.

Budapeszt, dn. 24 sierpnia. Pszenica na październik 11'45 do 11'46, pszenica na kwiecień od 11'78 do 11'79, Zyto na październik 9'64 do 9'65, Owies na październik 8'11 do 8'12, Kukurudza na sierpień od 6'70 do 6'71, Kukurudza na wrzesień 6'72 do 6'73, Kukurudza na maj 1908 6'70 do 6'71, Rzepak na sierpień 1908 17'90 do 18'—.

(NB Od 4 stycznia ceny za 100 kilogr.)

Oferty na przenicę mierne.

Chęć kupna mała.

Uspokobienie dobre.

Pogoda: piękna.

SPORT.

Z tygodnia.

(Międzynarodowe wyścigi cyklistów i motorzystów we Lwowie. — Horoskopy. — Dlaczego nasza publiczność chodzi na wyścigi. — Pomyślny zwrot w L. K. C. M. — Wyścigi na Semmeringu. — Sukces pływaka Scheffa w Paryżu. — Nieudana próba Wolff'a. — Nowy rekord światowy w biegu. — Rekord szwedzki w skoku o tyczce. — Wyścigi konne zagranicą.)

Jesienny sezon sportowy zamierza zainaugurować u nas ruchliwy bardzo, przyznać trzeba, Lw. Klub Cyklistów i Motorzystów międzynarodowymi wyścigami, 7 i 8 września odbyć się mającymi.

Według obiegających w sferach sportowych pogłosek, meeting ten zapowiada się bardzo interesująco. Klub, rozporządzając skromnymi środkami, nie pokaże nam wprawdzie ani Trousselier'a, ani Petit-Bréton'a, ani Vanderstuyfta czy Robla i t. p. głośnych mistrzów pedału, i będziemy się musieli kontentować jakeimś „zapożna-

nemi“ zapewne wielkościami zagranicznymi, ale za to uczyni nam swój meeting wielce sympatycznym przez współudział w nim doskonałych jeźdźców warszawskich, których przybycie do nas, nie ulega już podobno żadnej wątpliwości.

Nadesłane nam propozycje tych dwudniowych wyścigów opiewają:

Dzień pierwszy, sobota, 7 września.

I. Bieg otwarcia, 1000 m. (2½ okrążeń) dostępny dla wszystkich z wyjątkiem gości; 3 nagrody w medalach. — II. Bieg gości. 2000 m. (5 okrążeń), otwarty dla wszystkich z wyjątkiem Lwowian; 4 nagrody w medalach. — III. Bieg główny motorów, 8000 m. (20 okrążeń), otwarty dla wszystkich; 3 nagrody w medalach, w tem złoty. — IV. Pierwsza część biegu o mistrzostwo (jakie? Przyp. refer.), 6000 m. (15 okrążeń), jazda o przodownictwo t. j. za każde przejechanie taśmy na mecie liczyć się będzie pierwszemu 3 punkty, drugiemu 2, trzeciemu 1 punkt; ostatnia taśma liczyć się będzie podwójnie; otwarty tylko dla stowarzyszonych. — V. Bieg na rowerach z prowadzeniem motorowem, 12000 m. (30 okrążeń); 3 nagrody w medalach. — VI. Omnium handicap, 1000 m. (2½ okrążeń), otwarty dla wszystkich, prócz motorów; 4 nagrody w medalach. VII. Bieg motorów z wyrównaniem, 4000 m. (10 okrążeń); otwarty dla wszystkich; 2 nagrody w medalach. Dzień drugi, niedziela, 8 września.

I. Bieg dla niestartujących w mistrzostwie, 3600 m. (9 okrążeń), kombinacyjny, liczy się co trzecie okrążenie; 3 nagrody w medalach. — II. Druga część biegu o mistrzostwo, 1000 m. (2 i pół okrążeń). — III. Bieg motorów o pobicie rekordu 2000 m. (5 okrążeń) ustanowionego przez p. W. Rubczyńskiego dn. 7 lipca br. (1 m. 35½ sek.); 1 nagroda w złotym medalu. — IV. Trzecia część biegu o mistrzostwo (rozstrzygający), 10.000 m. (25 okrążeń) z prowadzeniem motorów, przyczem dozwolone są zmiany obsad i maszyn. Zwycięzca otrzyma tytuł mistrza (?) na r. 1907/8, duży złoty medal oraz szarfę; drugi, trzeci i czwarty medale pamiątkowe. — V. Bieg na tandemach, 2000 m. (5 okrążeń), otwarty dla wszystkich; czas minimalny 3 m. 30 sek.; 3 pary nagród w medalach. — VI. Bieg motorów, 10.000 m. (25 okrążeń), otwarty dla wszystkich; nagrody (ile?) w medalach. — VII. Bieg pocieszenia, 1 mila ang., tj. 1609 m.; 2 nagrody w medalach. — VIII. Match między dwoma najlepszymi jeźdźcami z dwóch dni wyścigów; start po dwu przeciwnych punktach toru; bieg trwać może do 25 okrążeń; zwycięzca tj. ten, który się zbliży do tylnego koła przeciwnika, otrzyma nagrodę honorową.

W każdej części biegu o mistrzostwo przyznana będzie osobna nagroda poszczególnemu zwycięzcy, o ile nie zdobędzie jednej z trzech rozstrzygających nagród. (Określenie, co prawda, bardzo nie jasne. Przyp. refer.)

Ogólne postanowienia:

Zgłoszeni do biegów składają kaucję w kwocie 3 kor., jeżeli zaś zgłoszony nie stanie choćby do jednego z mianowanych biegów, kaucya ta przepada na rzecz klubu.

Przy zgłoszeniach do biegu tandemów należy dołączyć parę, zaś do motorów siłę i markę maszyny.

Zgłoszenia po dzień 3 września pod żadnym pozorem nie będą uwzględnione.

Od chwili zgłoszenia do dnia wyścigów mają współzawodnicy wstęp wolny na tor za okazaniem legitymacji.

Komisji wyścigowej przysługuje prawo nieprzyjęcia zgłoszenia bez podania powodu.

Zgłoszenia przyjmuje i wszelkich informacji udziela, jako zresztą zaznaczyliśmy już poprzednio na innym miejscu w „Słowie Polskim“, p. Karol Domiczek, skład rowerów, ul. Sykstuska 23.

Sądząc z powyższych propozycji, bardzo urozmaiconych, jesienny meeting cyklistów, jeżeli nb. dopiszą zgłoszenia, może być istotnie wcale interesujący. Atrakcją w części maszyn niemotorowych będą naturalnie biegi o mistrzostwo. Walka rozgrywać się tu będzie między jedynym dziś u nas dobrym jeźdźcą wyścigowym Pintscherem a jednym z Warszawiaków, o ile nie zgłosi się jakaś naprawdę lepsza siła z zagranicy; ciekawym też bardzo w tej części może być bieg z prowadzeniem motorów, o ile te ostatnie będą dorastać do niełatwego zadania. Match wreszcie między dwoma za najlepszych uznanych jeźdźcami może też miłośnikom wyścigowego sportu kolarskiego sprawić niemało emocji.

Sensacją meetingu będą oczywiście motory, sensacją tem większą, że p. Rubczyński będzie miał podobno ciężki orzech do zgryzienia we współzawodnictwie z jednym z najlepszych motorzystów warszawskich. Oby tylko ta część meetingu przyniosła zawód tym wszystkim, a takich, niestety, bardzo dużo jest u nas, których pędzi na tor cyklistów ciekawość, czy który ze współzawodników karku nie skreśli, albo przynajmniej żeber nie połamie. Smutne widowisko we wrześniu roku ubiegłego w zbyt świeżej jeszcze mamy pamięci, nie zapomniał też o niem także niezawodnie organizatorowie wyścigów i dołożą, spodziewać się należy, wszelkich możliwych i wskazanych względami bezpieczeństwa starań, ażeby zapobiedz podobnej katastrofie.

Wyścigi torowe niewiele, jak to nas już pouczyły długiego szeregu lat doświadczenia, przynoszą pożytku prawdziwemu sportowi i nie przysłaniają też już teraz tak, jak to jeszcze było do niedawna — a co powiedzieć trzeba na jego pochwałę — naszemu Klubowi cyklistów i motorzystów innych, bez porównania więcej spełniania godnych zadań. Wyścigi torowe stają się u niego zwol-

na pewnym tylko urozmaiceniu sezonu, a więcej może jeszcze środkiem do zasilenia kasy niezbędnym, a niezawodnym, bo publiczność nasza, a nie tylko nasza, ta szersza, nie zastanawia się bardzo nad tem, czy i jaki przynosi w rezultacie fizycznej stronie organizmu przeganiających się w wyścigach współzawodników pożytek widowisko, na które patrzy; gdzież tam! jej tylko chodzi o to, żeby jej nie brakło silnych wzruszeń. Otóż Klub, poza torowymi wyścigami, rozwija od pewnego czasu coraz energiczniej i bardzo pożyteczną działalność w kierunku krzewienia zamilowania do wycieczek kolarskich w okolice Lwowa, które, pod wodzą niestrudzonego istotnie kapitana Porczyńskiego, gromadzą nie- nieraz po kilkudziesięciu uczestników, a odbywają się, o ile tylko pogoda dopisuje, każdej niedzieli i każdego prawie święta. Zwrot to w Klubie niezmiernie pomyślny i największego uznania godny, bo przyciągać się wielce z czasem może do rozbudzenia tak niesłychanie u nas zaniedbanej turystyki.

Z dziedziny tego samego sportu przynoszą nam wiedeńskie pisma wiadomość o rozegranem ubiegłej niedzieli mistrzostwie w jeździe górskiej na Semmeringu. Pogoda tym dorocznym i stanowiącym clou tamtejszego kolarskiego sezonu wyścigom, dopisała wspaniale, a droga, skropiona obficie poprzedniego dnia deszczem, była idealnie gładka tak, że można było z góry spodziewać się rezultatów pod względem szybkości niezwykłych. Nadzieje nie zawiodły, bo oto Solar przewyższył nawet oczekiwania, bijąc dotychczasowy rekord Schneeweissa (25 : 53³/₅), uważany za trudny do pobicia. Do wyścigu zgłosiło się 21 współzawodników i tyłuż startowało z następującymi na kilku pierwszych miejscach wynikami: 1. A. Solar 25 : 15¹/₅, 2. A. Wutte 25 : 16⁴/₅, 3. H. Holly 25 : 17³/₅, 4. Kaulfersch 25 : 18, 5. Minetti 26 : 17⁴/₅ itd.

Z Paryża donoszą, że światowe mistrzostwo pływackie amatorów na przestrzeni 500 metr. wygrał ubiegłej niedzieli znany pływak wiedeński Otto Scheff. Przepłynął on oznaczoną przestrzeń w 7 min. 30 sek., bijąc Francuza Rigala (8:34) i Anglika Innocenta (8.43). Scheff więc powetował poniesioną niedawno porażkę w Joinville-le-Pont na przestrzeni 100 metr. Jego niezwykłe zdolności pływackie rozwijają się widocznie dopiero na dłuższej przestrzeni. I w zeszłym roku także wygrał on w tym samym meeningu paryskiego pisma „Auto“ kryterium na 500 mtr. w 7:24, a więc w lepszym nawet niż tegoroczny czasie, nie pobił jednak rekordu na tej przestrzeni zawodowego angielskiego pływaka Billingtona (7 : 23⁴/₅).

Chęć sprostania kapitanowi Webbowi w przebyciu wpław kanału La Manche ciągle jeszcze nie daje spokoju pływakom wszelkich narodowości. Świeżo oto porzywał się znów na to trudne zadanie niejaki Wolfe i znów bezskutecznie, chociaż najwięcej może ze wszystkich swoich kolegów był blizkim rezultatu osiągniętego przez dzielnego kapitana. Po niesłychanych wysiłkach zmuszony był dać za wygraną w odległości ośmiu mil od brzegu francuskiego.

Nowy rekord światowy w biegu stworzył niedawno głośny szwedzki szybkobiegacz Evanberg w Sztokholmie. Przebiegł on 5.000 metr. w 15 : 13¹/₅. Tego samego zaś dnia stworzył Söderström nowy szwedzki rekord w skoku o tyczce, a mianowicie 3:51¹/₂ metr.

W wyścigach konnych w Deauville, wielką nagrodę tego miasta, 75.000 fr., 2.600 metr., wygrała 5-letnia klacz „Punta Gorda“ p. Lieux'a przed 3-let. „L'Inconnu“ p. Morisona i 4-let. „Le Gargan“ p. Thany'ego.

Bieg hodowlany, Biennial, 26.000 kor., 1.100 metr., dla dwuletnich, wygrał w Peszcie „Fontaine“ p. Egiptego przed kl. „Katz im Sack“ p. Milne'a, kl. „Java“ p. Losonczy'ego i dwoma innymi. KŁ.

Dział ekonomiczny.

Robotniczy ruch spółdzielczy w Królestwie.

Ruch robotniczy w Królestwie dość prędko zaczął się wyzwalac z rewolucyjnych socjalistycznych teorii, których doświadczenia zaplać krwią i głodem. Z odmetu w jakie popadły ośrodki przemysłowe w Królestwie, Łódź, Warszawa, Zagłębie Dąbrowskie, zaczął się wyłaniać ruch zdrowy, zmierzający do oparcia lepszej przyszłości na samopomocy społecznej. Ruch ten zwrócił się przedewszystkiem do walki z wyzyskiem handlarza, i szerzy się z żywiołową siłą.

W przeciągu zaledwie 7 miesięcy powstało w Królestwie przeszło 500 spółek i stowarzyszeń spółdzielczych, w samej Łodzi istnieje 160 takich sklepów, założonych i prowadzonych przez robotników. Sklepy te rozwijają się doskonale, czego dowodem powstawanie coraz nowych.

Pierwsze takie spółki oparte były na ustawie przemysłowo-komandytowej, opracowanej przez ks. Rogozińskiego jeszcze w czasach, gdy rząd ograniczał powstawanie spółek i wskutek tego mającej wiele wad. Teraz więc zakładają sklepy spółdzielcze na zasadzie tzw. ustawy normalnej, przyjętej ogólnie dla takich spółek w zachodniej Europie.

W miarę mnożenia się sklepów spółdzielczych okazała się też potrzeba stworzenia z nich większych skupień dla zapewnienia sobie lepszej i tańszej dostawy

towarów. W krótkim przeciągu czasu utworzyły się trzy takie zjednoczenia, mianowicie 4 i 12 bm. odbyły się zebrania organizacyjne dla zawiązania „Jedności“, 15 bm. zawiązano „Jutrzenkę“ zaś 17 bm. „Syrenę“.

„Syrena“ skupiła sklepy na Bałutach istniejące. W zebraniu organizacyjnym wzięło udział 100 robotników, przyjęto ustawę normalną, wybrano zarząd tymczasowy z przedstawicieli pięciu sklepów, które do stowarzyszenia przystąpiły.

Na zebraniu poruszano sprawę przyjmowania żydów do stowarzyszeń współdzielczych i postanowiono pozostawić rozstrzygnięcie o przyjęciu zgłaszającego się żyda ogólnemu zebraniu członków każdego sklepu spółdzielczego.

Zjednoczenie nastąpiło na następujących warunkach:

1) Członkowie sklepów wnoszą do stowarzyszenia „Syrena“ udziały swoje w towarze; wysokość udziałów członkowskich określona będzie po ctałkowaniu towarów w sklepach, przez komisję wybraną w tym celu.

2) Założony będzie skład wspólny, dla wszystkich sklepów; tymczasowo skład ten mieścić się będzie w lokalu spółki przy ul. Zgierskiej 64.

3) Targi całodziennie z poszczególnych sklepów mają być codziennie odnoszone do składu głównego, czyli centrali, która dokonywa zakupów dla wszystkich sklepów razem; zakupami zajmować się będzie człowiek, którego wynalezienie polecono egzekutywie.

Ruch współdzielczy nie ograniczył się jednak do sfery handlowej. Zaczyna on już stawiać pierwsze kroki na polu kooperacji wytwórczej. Zachęca robotników do tego znakomitego rozwoju współdzielczych sklepów spożywczych.

Na skutek inicjatywy grupy robotników odbyło się w Łodzi, w lokalu stow. „Jedność“, dn. 17 b. m. zebranie kilkudziesięciu robotników, mające na celu założenie współdzielczej fabryki.

Rzecz referował p. K. Biedrzycki, przedstawiając trudności w tego rodzaju przedsięwzięciach i krótką historię spółdzielczych spółek wytwórczych w Anglii, gdzie istnieje 134 zakładów przemysłowych robotniczych, z kapitałem zakładowym 45 milionów kor., wytwórczością wartości 90 mil. kor. i zyskiem rocznym 4¹/₂ mil. kor. Wreszcie referent radził oprzeć kooperatywę na następujących zasadach:

1) udział robotników w zyskach przedsiębiorstwa, określony z góry, a rozdzielony według równości roboty i pobieranej płacy;

2) stowarzyszenie robotników z przedsiębiorcą głównym przez wnioski czyli opłaty na rzecz przedsiębiorstwa, w którym pracują, w celu otrzymania udziału w zyskach, jako współwłaścicieli, a to w stosunku do sum wniesionych.

Innego zdania był p. Morsztynkiewicz. Według jego obliczeń najlepszym na razie byłoby założenie tkalni zarobkowej. Przedsiębiorstwo tego rodzaju nie wymaga wielkiego nakładu kapitałów, a zyski są pewne. Fabryka współdzielcza powinna być dziełem samych robotników, bez czyjejkolwiek pomocy. W fabryce takiej nie będzie pijaństwa, lenistwa i bezustannych strajków, robotnicy jej bowiem, będąc zarazem właścicielami, muszą się starać, aby towar był dobrze zrobiony, gdyż inaczej fabryka współdzielcza nie zyska sobie zaufania i fabrykanci nie zechcą dostarczać jej surowego materiału.

Projekt p. Morsztynkiewicza spodobał się wszystkim zebranym i prawie jednomyślnie zgodzono się na założenie tkalni zarobkowej.

Niemniej ożywiona dyskusja powstała na temat, jakie mają być udziały i ilu ich można być właścicielem. Zgodzono się, aby udziały były 100-rublowe, a posiadać ich było można najwyżej pięć. Jeśli zaś kto zechce dać większą sumę, to od pozostałej otrzymywać będzie tylko 6 prc. bez dywidendy.

W końcu zebrani wybrali z pośród siebie tymczasowy zarząd organizującej się tkalni udziałowej, złożony z siedmiu osób. Do spółki przystąpiło od razu 51 członków.

Wytwórczy ruch spółdzielczy, wymagający skupienia znacznych kapitałów z drobnych udziałów, dużego wyrobienia ekonomicznego robotników, uczciwości i sumienności kierowników, nie może naturalnie liczyć na tak wielkie i szybkie powodzenie, jak kooperacja spożywcza. Choćby się jednak tak nie udał, będzie on jednak dobrą szkołą ekonomiczną dla warstw robotniczych, bałamuconych frazesami socjalistycznej agitacji.

Bank rolniczy we Lwowie.

Lwów, dnia 24 sierpnia b. r

Dziś notujemy za 50 kilogramów loco Lwów

Waluta koronowa.

Pszenica gotowa od 10:90 do 11:10, Pszenica na termin — do —. Zyto gotowe 9:80 do 10—. Zyto na termin — do —. Owies obrocny gotowy 6:80 do 7—. Owies obrocny na termin — do —. Jęczmień pastewny 7— do 7:50. Jęczmień browarniany 8— do 8:50. Rzepak — do —. Lnianka — do —. Groch pastewny 7— do 7:50. Groch do gotowania 9:50 do 10—. Konieczyna czerwona — do —. Konieczyna biała — do —. Konieczyna szwedzka — do —. Tymotka — do —.

Spirytus paritas Tarnopol za 100 litr. gotowy od 54— do 54:50, Spirytus paritas Tarnopol na terminy — od —, spirytus paritas Tarnopol ekskontyngentowany 33— do 33:50.

Ruch na targu ożywiony.
Tendencja zwyżkowa przeważa.

Odpowiedzialny redaktor

Józef Ziemiński.

TLENOL

Woda i proszek do zębów

Dra Napoleona Cybulskiego, profesora
Wszechnicy Jagiellońskiej.

TLENOL dodany w ilości 20—30 kropeł na szklanke wody oddaje znakomite usługi przy codziennem płukaniu jamy ustnej i gardzieli, posiada własności odkażające, niszczy zarodniki fermentacyjne. Jakże zwykle rozmnażają się w jamie ustnej z pozostałości pokarmów. Zapobiega bólom zębów. 2533

PATENTY

wyjednywa we wszystkich państwach 8010

inżynier **S. DZBAŃSKI**

przez c. k. Rząd milanowany i zaprzysiężony rzecznik patentowy.
Wiedeń VII. Lindengasse 2 (telefon 5662).

Karol Schleifer

Wiedeń, I, Stephansplatz 2 b,
7402 wchód także pod bramą.

Specjalny dom Specjalny dom
„Zum Gummikönig“.

Nowości w paryskich specjalnościach gumowych
za tuzin kor. 2, 4, 6, 8, 10. Kolekcja wzorów sortowana.
25 sztuk kor. 10. — Wysyłka dyskretna. Cennik gratis.

Wózki dla dzieci kupuje się dla-

tego najlepiej w fabryce L. Baumanna, pos. c. i k. patent w Wiedniu VI./2 Millergasse Nr. 6, że odpowiadają one wszelkim wymaganiom odnośnie do higieny i trwałości, a także, że są polecane przez panów lekarzy, a dalej skutkiem trwałego i eleganckiego, wykonania i zbudowania od najtańszego do najlepszego rodzaju.

Ilustrowane cenniki bezpłatnie. 5773

Odznaczony złotym medalem w Paryżu w r. 1907.

Japoński krem na piersi
woda na piersi

Jedynie pewnie działający i przez lekarzy zalecany środek na odzyskanie pięknego biustu. Do używania zewnątrz, pod gwarancją nieszkodliwej, dla każdego wieku i konstytucji odpowiedni. **Zdumiewający skutek** Cena słoika albo butelki wraz z przepisem użycia. k. 7. — Słoik próbny lub butelka k. 4. — Wysyłka dyskretna za pobraniem pocztowem przez **KAROLINĘ WEIL**, Wiedeń XVI, Ottakringerstrasse 31. 3851

— Składy do przechowania mebli! —

Lwów, Kuściuski 18, tel. 408

Pat. wozy 6 i 8 metr.

Gwarancja za całość!

52 własnych wozów meblowych patent. 7632

CARO i JELLINEK.

Wszerkie zboża do siewu

pierwszorzędných jakości w ładunkach całowagonowych i drobnych ilościach poleca:

Związek Handlowy Kółek rolniczych

Lwów — Kopernika 2.

Ostateczna oferta wraz z kosztem przewozu odwrotną pocztą. 9039

Myszy polne

niszczy się całkowicie i zupełnie jedynie szybko i pewnie

pigułkami

Użycie łatwe i pojedyncze. Cena tania. Nietrujący środek. Chemiczne laboratorium.

5755

Kreatol, Pressburg.

Zarząd dóbr Osiek p. Oświęcim

ma na sprzedaż do siewu 8778

dobrze odczyszczoną czerwoną pszenicę „Dołkowskiego“ 100 kg. kor. 28. żyto „Petkus“ 100 kg, kor. 24 loco stacya Oświęcim, worki w cenie własnej, za pobraniem.

TEATR MIEJSKI WE LWOWIE

pod dyrekcją Ludwika Hellera

W sobotę dnia 24 sierpnia 1907 r.

Wesoła wdówka

operetka w 3 aktach W. Leona i L. Steina, muz. Lehara.

Początek o godzinie 7-30 wieczorem.

Colosseum Hermanów. Od 16 do 31 sierpnia. 3 złote Bacchantki, żywe statuy w brązie. — Trupa Bäckwenn, najznakomitsi cyklisi świata. — Royal Brewster, ansambl kanadyjski. — Flirt na próbie, komedia. — VITOGRAF, 10 nowości. — W niedzielę i święta 2 przedstawienia o g. 4 i 8. — Bilety wcześniej do nabycia w biurze dzienników Płohna, Karola Ludwika 5. 8469

Kawiarnia Amerykańska

przy ulicy Trzeciego Maja l. 11.

Codziennie KONCERT muzyki wojskowej. — Początek o godzinie 9 wieczór. 85

BERNARD POŁONIECKI

Lwów, ul. Klementyny Tańskiej 1 — poleca:

Fortepiany i pianina z pierwszorzędnych fabryk jak: Ehrbarr, Heitzmana, Schmida, Hofbauera, Stingla, Dorra i wielu innych. 25

Zastępstwo: Steinwaya z Ameryki, Blüthnera z Lipska, Schiedmayera ze Stuttgartu i — PIANOLI

Wypoż. nowych instrumentów

— Katalogi wysyła się na żądanie bezpłatnie. —

Abbazia Hotel Pension Quitta

70 pokoi z łóżkami i balkonami. Wszelki komfort, położenie wolne od kurzu na południowym wybrzeżu. Kąpiel morska. Pensja od 7 koron począwszy. 7549

Herbatę Rosyjską

Zbiór majowego poleca handel W. ADAMOWICZA

w BRODACH (na pograniczu rosyjsk.)
Familijska bardzo dobra zł. 1-40
Melange de Moskau w or. op. 2-50
Imperial cesarska w or. op. 3-50
Okruchy z najl. herb. kwiat. 1-20

Z Brodów! Grzybki litewskie białe czapczki. Kawa Ceylon wysmienita, franco 5 kg. 9-—

KAWA CEYLON palona gor. pow. 1/4 kilo 80 i zł. 1-10.

Kapsułki Euen

zawierają w 50 kapsułkach 10 części ol. santalów., 3 cz. kubeby, 3 cz. salolu, 1 cz. terpinolu — są skuteczniejsze niż wstrzykiwania, olej santalowy, kopaiva itd. Nie sprawiają bólesci, nie przeszkadzają w zajęciu. Zalecane przez specjalistów.

Cena kor. 3-70, opłata pocztowa — 45 hal.

Główny skład wysyłkowy: Apteka pod węgierską koroną dr. Jana Piepes-Poratyńskiego we Lwowie pl. Bernardyński l. 1. 9242

Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe

Zastępstwo Banku austro-węgierskiego,

Zastępstwo Banku krajowego

W SANOKU

Rynek, gmach Rady powiatowej

płaci od wkładek oszczędności 5 1/2% począwszy od 1 września 1907.

Sprzedaje listy zastawne Banku krajowego po oryginalnym kursie.

Przyjmuje zgłoszenia na wszelkie pożyczki do Banku krajowego. 9231

ZAPROSZENIE.

Ci wielce szanowni PP. właściciele dóbr, dla których nie jest objętnem krajowe pochodzenie kupowanych towarów — a takich jest na szczęście większość — raczą swoje zamówienia na sztuczne nawozy zgłaszać wprost u nas, bądź u tych naszych zastępców, którzy się należą i dowodnie wylegitymują.

Nie chodzi tu bowiem o jakiś patryotyczny sentymentalizm, aie o prostą rachubę, bo w przemyśle technicznym, gdzie nawet pomimo certyfikatów analizy dużo jest jeszcze pola do nadużyć, — jedynie długoletnia, uczciwa sława sumiennej fabryki krajowej powinna decydować, komu dać wybór: czy chciwemu a niewyraźnemu, moralnie obcym producentom, czy krajowej, od ćwierć wieku istniejącej fabryce, jaką jest

I. Gal. Towarzystwo akcyjne dla przemysłu chemicznego

we Lwowie, ul. Akademicka 8. 9273

Uzdrowisko Baden

Cieplice Siarczane

pod Wiedniem

lecza:

30.000 gości rocznie.

pościec, reumatyzm, choroby skórne, eksudaty i t. d.

Sezon przez rok cały.

753.000 osób i turystów.

BADEN Dr. Lantina Gutenbrunn

pod Wiedniem zakład leczniczy i miejski zakład leczn. Przyjemny pobyt dla potrzebujących kuracji i rekow. Bogate środki kurac. Znakomite skutki przy chorobach przewodu pokarmowego, nerwowych i sercowych. — Kąpiele kwasu węglowego i prądowe. Maszynowa gimnastyka lecznicza. Arsonwalizacja. Kuracje dyetyczne na 3752 stężenie i wychudnienie. 3746

Za gwarancję służy

znak: pierścień strzelisty.

Jeden tylko znak: „Pierścień strzelisty“ daje rękojmię prawdziwości naszego

Lanolinowego kremu toaletowego

Należy zatem żądać tylko

Lanolinowego kremu z „Pierścieniem strzelistym“, a

imitacje odrzucać. W puszkach

po 15, 25 i 80 ct., w tubach po

30, 50 i 100 ct. 1125

Fabryka Lanoliny Martinikenfelde (obok Berlina).

Wysokoalpejskie miejscowości lecznicze

Levico Vetricolo

(500 metrów) (1500 metrów)

Południowy Tyrol. 1205

Zakłady lecznicze urządzone z komfortem. — Grand Hotel i Grand Hotel Levico des Bains, pierwszorzędne i więcej niżeli 30 hoteli i pensyj. wszelkich rodzajów.

Sezon kuracyjny: Od 1 kwietn. do końca paździer arseno-żelazowe źródła lecznicze o uznanej znakomitości działaniu w wypadkach niedokrwistości, chorób skórnych, nerwowych, kobiecych etc.

Leczenie zapomocą picia wód i kąpiele woda Levico silniejsza i woda Levico słabsza do

leczenia domowego

podług wskazówek lekarskich w każ-

dej aptece i handlu wód mineralnych do nabycia.

Sklad główny dla Austro-Węgiei: S. Ungar jr., Wiedeń I., Jasomirgottstrasse 4.

LEVICO jest stacją kolei Valsugana, godzina drogi od Trientu, w przepysznym położeniu i łagodn. klimacie. — Prospekty i szczegółowe informacje przez Dyrekcję kąpielową źródeł leczn. Levico Vetricolo (Bade-Direction der Levico-Vetricolo-Beilquellen)

SANATORIUM

Dra Jaklina w Pilźnie dla operacji i wymagających aseptycznego postępowania, specjalnie przy operacjach Przepukliny. Projekty za przesłaniem znaczka pocztowego. 8872

Do bajcowania pszenicy!

Bajcę Dupuya

w pakietach z przepisem użycia

Siny kamień

poleca 9245

ALFRED BEACOCK

magazyn farb

Lwów

ul. Hetmańska l. 4.

Przy rozpoczęciu roku szkolnego

polecam najlepsze torby szkolne dla chłopców i dziewcząt.

Nr. 7600. Z czarnego płótna skózanego z różnymi obrazkami k. 1-50.

Nr. 7601. Z brunatnego płótna skózanego z pięknie grawerowanymi figurami jak obok wyobrażona rycina k. 1-50.

Nr. 7604. Z czarnego płótna skózanego, wierzch z aksumitu kolorowego, pięknie wytłaczany k. 2-20.

Nr. 7605. Z czarnego płótna skózanego, wierzch kolorowy pluszowy, pięknie wytłaczany, mocny i trwały materiał k. 3-50.

Nr. 7608. Całkowicie z czarnej skóry, szyte ręcznie, robota

siodlarska, dobra podszewka, wierzch pięknie wytłaczany k. 5-30.

Wszystkie torby są 32 cm. szerokie.

Przy zamówieniach uprasza się podać szczegół, czy torby odnośnie mają być zrobione do noszenia na plecach z rzemykami, czy też do noszenia ręcznego z odpowiednim chwytaczem. 7419

Nr. 7609. Mapa do książek z siłnego płótna skózanego z zamkiem, elastycznym k. 3-—.

Nr. 7610. Taka sama, brunatne płótno żaglowe k. 2-50.

Nr. 7614. Przyrządy do noszenia książek z czarnego płótna żaglowego, chwytacze metalowe k. 1-20.

Nr. 7612. Takie same, lepsze wykonanie, penaly niklowe k. 2-40.

Nr. 7616. Rzemienie do książek, chwytacz poniklowany stalowy k. —60, chwytacz skórzany k. —70.

Nr. 9962. Piórnik ładnie polerowane z drzewa z wysuwadłem, 1 dział 23 cm. długie, 4 cm. szerokie k. —20.

Nr. 9963. Takie same 5 i pół cm. szerokie k. —30.

Nr. 9964. Piórnik, dwa przedziały i linijka, 23 cm. długie, 6 cm. szer. k. —40.

Nr. 9965. Podwójne piórnik, ładnie polerowane drzewo z wysuwadłem i kompasem, 3 przedziały k. —70.

Scyzoryki: z wierzchem rogowym, 1 noż k. —35, 2 noże k. —55, z wierzchem kościanym białym i niklowymi obsadkami, 2 noże, kor. —80, wierzch z perłowej macy, 1 noż k. 1-10, 2 noże k. 1-75.

Lepsze scyzoryki po k. 2-—, 2-25, 2-80, 3-— i droższe. Wysyłka za zaliczką lub poprzedniemi nadesłaniami należytości przez firmę

Hanns Konrad

c. k. dostawca nadworny.

Dom wysyłkowy w Brüx nr. 442 (Czechy).

Proszę zażądać bogato ilustrowanego katalogu głównego z 3000 ilustracjami, który przesyła się natychmiast bezpłatnie i franko.

Przez państwo i miasto Wiedeń subwencyonowany

Pierwszy wiedeński naukowy prywatny instytut

z pensjonatem kucharstwa i gospodarstwa domowego z kursami przemysłowymi, muzyki i malarstwa

Przez wys. c. k. Radę szkol. Kursu uzup. dla

dziewcząt autoryzowane. (4 klasy).

Przełożona i właścicielka: Pani EUGENIA EDLE von

PETRAVIC. Telefon 20883. Wiedeń. Goldschmiedgasse 10. Prospekty bezpłatnie. 7490

Najtańsze ogrodzenia drutowe na groby

Kilkakrotnie plecione, w ogniu cynkowane ogrodzenia drutowe,

nadające się zwłaszcza do parków, winnic, szkółek drzew itd., jako ochrona przed zająkami, ogrodzenia dla terytoriów przeznaczonych dla psów, ochrony przed gradem, do bażantarni, mniejszych i większych ogrodzeń i klatek dla ptaków, najlepsza plecionka dla placów tenisowych, aż do 3 metrów szerokości, także do budowy i ścian monierowych itd. itd.

Plecionkę tę drutową wyrabia się w różnych grubościach drutu o okach od 13—150 mm. i cynkuje się ją dopiero po wyrobie w ogniu, nie rdzewieje ona zatem i przewyższa trwałością wszelkie inne plecionki sporządzone z cynkowego drutu. Także drut kolczasty stalowy w ogniu cynkowany wszelkiej grubości dostarcza po cenie odpowiedniej

Hutter & Schrantz, Tow. akc. Wiedeń

Fabryki przetaków i sukna filcowego

VI. Okręg, Windmühlgasse nr. 20.

Próbki oryginalne i wszelkie wyjaśnienia bezpi. i franko.

Specjalność: patentowane łapacze śniegu z cynkowanej blachy żelaznej. 7523

Wobec wysokich cen mięsa

można oszczędzać zapomocą
przyprawy Maggi^{ego}
gotuje się mniej mięsa a smak słabych zup polepsza się odrobiną
przyprawy Maggi^{ego}.
Wszędzie do nabycia.

Otrzymałem
świeży transport
herbaty chińskiej

Znakomita w smaku i aromatyczna

herbata Congo	zł. 1'60
Souchong	2'—
Souchong zbiór maj.	3'—
Kaysow	4'—

Wysiewki z herbat zł. 1'30.
Wysiewki z najlepszych herbat zł. 1'60 za pół kilograma

Handel herbaty i kawy 20

Edmunda Riedla
we Lwowie
ul. Teatralna 3, naprzeciw katedry.

Bezpłatnie i bez porta

wysyłam każdemu
mój wielki, bogato
ilustrowany cennik
z 300 wzorami so-
lidnych, dobrych i
tunich instrumentów
muzycznych każdego
rodzaju.
c. k. dostawca nadw.
Hanns Konrad
Dom wysyłkowy in-
strumentów muzyczn.
w Brn nr. 985 (Czechy)

Skrzypce do nauki bez smyczka K. 4'80, 5'50, 6'80 i wyż.
Do tego smyczek K. — 80, 1.
1'60. Cytry, harmonie i t. d.
na składzie. 5702

Dla bezżennych Panów i Pań!

pragnących żyć swobodnie,
bez trudów zajmowania się
drobnymi szczegółami życia
codziennego, — otwiera
PENSYONAT
osoba wykształcona, wyższej
inteligencji. Pokoje podług
życzenia, bez mebli lub ume-
biowane z komfortem, usługa
doborowa, kuchnia wykwinna,
pod gwarancją zdrowotną, —
stoł wspólny lub osobno, swo-
boda towarzyska zupełna. —
Pensjonat będzie otwar-
ty od 1 października br. Zgło-
szenia już teraz pożądane ze
względu na urzędzenie. „Wy-
goda” Admin. Słowa. 8092

Słabość mężką
skutki szczególnie tajnychgrze-
chów młodoci oraz innych na-
duży niszczących zdrowie, jak
pewno i trwale usunąć, pociąga
jedynie w licznych wydaniach
rozpowszechniona już książka
ilustrowana: 1144

Dra Retau'a
Ochrona własna
Cena wydania polskiego 2 kor.
Tysiąc znalazło w niej obja-
śnienie swych cierpień, a za
użyciem kuracji w książce tej
zaleconej, zupełne swą siłę
musk. — Za nadesłaniem franko
należytości otrzyma się książkę
w kopercie franko przez Maga-
zyn, Wydawnictwa R. M. Birey
w Lipsku (Verlags-Magazin Leip-
zig, Neumarkt 21 w Niemczech).

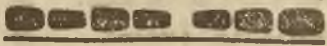
Proszę ządać!

bezpłatnie i franko
mój bogato ilustrowa-
ny główny katalog z
przeszło 3.000 ilustra-
cjami zegarków, to-
warów złotych i srebr-
nych i instrumentów
muzycznych itd.

Pierwsza fabryka zegarków
HANN'S A KONRAD'A
c. k. dost. nadw.
w Brn nr. 984 (Czechy).
Prawdziwy szwajcarski remontaro-
wy zegarek niklowy system Roskopf
k. 5; 3 sztuki k. 14. Prawdziwy zega-
rek remontarowy srebrny k. 8.40,
z podwójną kopertą k. 12.50. Niema
ryzyka. Zamiany doz. lub zwro-
pieniędzy. 5701

Wózki
dla
dzieci.

Kosze do podróży patent.
— Leżaki składane. —
MEBLE OGRODOWE.
z powodu wielkich zapa-
sów tanio wysprzedaje
A. KONIEWICZ,
Lwów, Batoiego 12.
Ilustrowane cenniki franko.
8280

Fabryka plecy ochronnych
„TRIUMPH” 1201
S. Goldschmidt & Sohn
Wels Ob. Ost. 34
Cenniki gratis i franko.

Wycieczki morskie
Austryackiego Lloyd'a w Tryeście
pierwszorzędnym parowcem specjalnym „THALIA”.
Podróż VI. od 11 września do 8 października.
Krymska podróż,
zwiedzanie Wenecji, wyspy Korfu, Sinyrny, Dikili (dla Pergamonu), Carogrodu, Ode-
sy, Sebastopolu, Jafty, Konstancji, Pireusu (Aten), Raguzu. — Cena podróży mor-
skiej wyłącznie z utrzymaniem od koron 700 począwszy.
Następnie VII podróż do Włoch południowych, Hiszpanii i Północnej Afryki od
12 października do 12 listopada. — VIII. podróż do Włoch południowych, Egiptu
i Grecji od 17 listopada do 16 grudnia. — IX. podróż Święta Bożego Narodzenia na
morzu od 21 grudnia do 5 stycznia.
Wycieczki lądowe urządza Biuro podróży **THOS. COOK & SON** na poda-
nych w specjalnym programie warunkach. — Programy, objaśnienia i zgłoszenia w Ge-
neralnej Agenturze austryackiego **LLOYDA** w Wiedniu, I. Kärntnering 6,
tutzież we wszystkich agencjach i biurach podróży, M. Lubinger. 7415

PODZIWI wzbudza
wszędzie nowa

„Titania”

maszyna parowa szybko-piorąca.

O 3 części szybciej niż dotychczas pie-
rze się nią bieliznę do śnieżnej białości
bez uszkodzenia teje. Nawet dziecko
może tą maszynę w ruch wprowadzić.
Pranie staje się przyjemnością. Niepo-
trzeba praczek. Oszczędza się 75% czasu
mydła i opatu. Każdą maszynę dajemy na
próbę. Cena od k. 51. Prospekty, opisy
zaświadczenia wysyła bezpłatnie. Zastę-
pcy poszukiwani. — Tysiące w użyciu.

Magle
sporządzone całk.
z kut. żelaza, z wał-
kami z twar. dżewu
Cena
od k.
40'
do k.
100.
5-letnia gwarancja.
7410

Zakład Titania, Górna Austrija Wels 131. Spec. fabryka maszyn parowych do prania, maszyn parowych
do gotowania paszy dla bydła, maszyn roln. i separatorów.

Księgarnia Polska
we Lwowie, Akademicka 2a
poleca dzieła pedagogiczne
REUSSNERA
do bardzo prędkiej i najja-
twiejszej nauki Obcych Języków
bez nauczytela z objaśnieniem
wymowy i kluczem pod tytuł.

SAMOUCZEK
Polsko-Niemiecki kurs
I-szy k. 2'10, kurs II-g.
k. 4'80.
Polsko-Francuski kurs
I-szy k. 3'60, kurs II-gi
k. 9'60.
Polsko-Angielski kurs
I. k. 2'24, kurs II. k. 3'60.
Polsko-rosyjski kurs I-szy
k. 4'20, kurs II-gi k. 5'40.
Amerykański Przewodnik
z rozmówkami angielskimi ko-
ron 1'30
W oprawie każdy kurs ko-
sztuje o 50 hal. drożej. Prze-
syłka kosztuje 55 hal.

Kowery
światowej sławy marki
ROBEHREDO
STEYR
najnowszych modeli z zna-
cznymi ulepszeniami poleca
na spłatę pod dogodnymi wa-
runkami

M. KORKES
Lwów, Grodecka 10. Tel. 823
Skład maszyn rolniczych i do
szycia jakoteż wszelkich przy-
borów kolarskich. Szkoła jaz-
dy na rowerach. Pracownia
ślusarsko-mechaniczna.
7192

JEDYNIIE W ZIMNEJ WODZIE
rozcieńczone, bez jakichkolwiek dodatków jest

HYDROCHROMIN

gotowa do użycia jako farba bezwonna, gładka, podobna do
emalii, nieścierająca się i odporna tak na wpływ powietrza
jak i ognia 1228
do malowania fasad i ubikacj wewnątrznych
każdego rodzaju. Schnie szybko i nie puszcza nawet po latach; odporna
na wpływ gazu, deszczu i śloty; nieustraszenie tańsza od farb olejnych
i mało co tylko droższa od farb olejnych. Do nabycia w różnych kolo-
rach. — Zalety z hygienicznego punktu widzenia:

nieuderzająca, bezwonna, antyseptyczna, nie puszczająca przy czyszczeniu, porwała
nie uniemożliwia osuszenia muru wilgotnego. Prospekty,
próbki i tp. bezpłatnie i franko. Jedynie prawdziwa, jeżeli
opakowanie zaopatrzone w obok stojący znaczek ochronny.

Mühlendorfska fabryka kredy Tow. akc.
Mühlendorfer Kreidefabrik A. G.
Biuro w Wiedniu IX-1, Lichtensteinstrasse 61.
Do nabycia także we wszystkich większych składach farb.

Stały i pewny zarobek

od 20—30 kor. tygodniowo.

Może mieć ka-
żdy, kto będzie
pracować na o-
patentowanej
„długiej” maszy-
nie „Slavia”.
Ani wiek; ani
pleć nie mogą
być na przesko-
dzie.
8771

Zrobione prace przyjmuje się dla dalszej sprzedaży.
Pierwsze galic. Przedsiębiorstwo domowych robót poń-
czoszkowych na długich maszynach do plecienia J. Libal i Sp.
zarejestrowane Towarzystwo handlowe
Lwów, ulica Kochanowskiego 1 39.
Zadajcie prospekty.

Byłem siwy

a po dwudniowym używaniu Grolicha mleka na włosy okazują moje włosy dzi-
wnie piękne brunatne zabarwienie, które nie puszcza. Przez mycie mydłem wy-
stępuje zbarwienie tem piękniej. (Wyciąg z jednego z codziennie nadchodzących
zaświadczeń).
W Grolicha mleku na włosy bez ołowiu posiadamy nareszcie prepa-
rat, który ma wszystkie zalety, pożądane od środka odmładniającego włosy.
Grolicha mleko na włosy odmładza siwe włosy, podczas gdy włosy czer-
wone i jasne przyjmują trwałe ciemne zabarwienie. Wystarczy mała flaszka,
która kosztuje 1 zł., na dłuższy czas a każdy może się przekonać, jakie piękne
młodzieńcze zabarwienie odzyskują. Zabawienie jest prawdziwe i opiera się
zmywaniu mydłem a nawet kolor przez tem piękniej się utrwała. C. K. stacya
doświad. zała środków do życia we Wiedniu ogłosiła atestem nieszkodliwość
Grolicha mleka na włosy. Wysyłkę skutecznie przez drogeryę pod „Anio-
tem” Jana Grolicha w Bernie. Flaszka kosztuje 1 zł. i 2 zł.
We Lwowie do nabycia u S. Ruckera spadkob. apteka. 348

Ważne dla Pań!
Tylko za 10 zł.
wyczyć się można w 12
lekcjach kroju francuskiego
pod gwarancją
w Szkole kroju
EUGENI WECKEROWEJ
Lwów, Kopernika 8, II p.
Po umiarkowanych cenach
sprzedaje się formy na stuni-
ki, zakłady, peleryny, szlafro-
ki i t. d. — Przyjmuje się do
skrojenia całe suknie, a na
żądanie do sfstrygowania i
wyróbowania pod gwarancją
najlepszej dokładności. Za-
mówienia z odwrotną pocztą,
za podaniem dokładnej miary.
Na konfekcje i kroje angiel-
skie osobny kurs. 4

Zawiadomienie.

Miejski Zakład elektryczny przystępuje do ułożenia
kabli w następujących ulicach:

Ulica św. Antoniego, Bema Józefa, plac Bema Józefa, Berka,
Bernsteina, Na Błonie, Boczkowskiego, Bogusławskiego, Bra-
jerowska, Bonifratrów, Chorążczyzny, Chrzanowskiej, Czar-
nieckiego, Dąbrowskiego, plac Dąbrowskiego, Dekerta, Dłu-
gosza, Frydrychów, Głowackiego, Głowińskiego, Gołębia,
pl. Gołuchowskich, Gosiewskiego, Gródecka, Hofmana Opata,
Hausnera, Hofmana boczna, Isakowicza, Jachowicza, Jadwigi
król., Janowska, Jozafata, pl. św. Jura, Kadecka, Kalcza,
Kaminskiego, Kapielna, Karpińskiego, Kazimierzowska, Kle-
parowska, Kochanowskiego, Kołtataja, Kopernika, Koralnicka,
Kr. Leszczyńskiego, Kntarska, Kordeckiego, Krasiczki, plac
Krakowski, Sienkiewicza, Krótka, Krzyżowa, Kubasiewicz,
Kurkowa, 29-Listopada, Lindego, Łackiego, Łyczakowska,
Małckiego, św. Marcina, św. Marka, św. Mikołaja, Miodowa,
Mocznackiego, Ormiańska, Ossolińskich, Pańska, św. Pawła,
Pełczyńska, Piekarska, św. Piotra, Podlewskiego, Podwale,
Polna, Pułaskiego, Reja, Sakramentek, Leona Sałchy, Ro-
manowicza, Serbska, Skarbowska, Skargi, StONECZNA Sło-
wackiego, Śniadeckich 9030

Ulica Snopkowska, Sobieskiego, Sokoła, Stryjska, Supni-
skiego, Sykstuska, Szeptyckich, Szkarпова, Szpitalna, Szu-
mlińskich, Szymonowiczów, Teatralna, Teatyńska, św. Te-
resy, Turecka, Ujejskiego, Unii Lubelskiej, Wagilewicz,
Weteranów, Wiśniowieckich, Wodna, Wulecka, Zacharjewi-
cza, Zamarstynowska, Zimorowicza, św. Zofii, Żółkiew-
ska, Zródlana, Zyblukiewicz, Zyguntowska.

Interesowani, którzy pragnęliby uzyskać połą-
czenie z siecią powyższą, względnie reflektanci, za-
mieszkali przy innych ulicach powyżej nie wymienio-
nych, zechcą w przeciągu dni dziesięciu zgłosić swo-
je zapotrzebowanie, — a to we własnym interesie,
z podaniem przypuszczalnej ilości lamp, ewentualnie
motorów; urządzenia bowiem niezgłoszone, albo
zgłoszone zapóźno, będą mogły uzyskać połączenie
tylko na koszt odbiorców.

Z powodu zastosowania najnowszych urządzeń,
cena oświetlenia elektrycznego będzie znacznie zni-
żoną i równać się będzie oświetleniu naftowemu.

Adres dla zgłoszeń: Biuro budowy Miejskich
Zakładów Elektrycznych we Lwowie, ulica Chrz-
zanowskiej 1. 9.

Kierownictwo budowy miejskich Zakładów Elektr.

Najkrótsze, najdogodniejsze i najbardziej zajmujące
połączenie
kontynentu z Anglią
via Ostenda—Dover.
Trzy kursa dziennie. — Przejazd w 3 godzinach.
Czas trwania podróży 1105
Wiedeń—Londyn
tylko 29, 31 względnie 33 godzin.
Wiedeń (dworzec kolei zachodniej) odjazd 9 rano, 10.45
przedpół, 8.30 wieczór. Bezwzględne połączenie z ruchem
statków zbytkownych w Ostendzie.
Informacje i bilety w międzynarodowym Biurze podróży
Schenker & Co., Wiedeń I, Schottenring 3, Thos
Cook & Son I, Stephansplatz i we wszystkich biu-
rach podróży, agenturach Towarzystwa wagonów
sypialnych i na dworcu kolei zachodniej.

Najlepsza marka

z nowym automatycznym przyrządem do puszczenia w bieg i automatyczną pompą pneumatyczną.

NAJBEZPIECZNIEJSZE
Omnibusy automobilowe
i
wozy ciężarowe.

AUTOMOBILE

Generalne zastępstwo
na Austro-Węgry i Bałkany:

Wiedeń
I., Parkring 20.

Światowej sławy

Fernet-Branca

Fratelli Branca w Milano

jedynego właściciela tajemnicy sporządzania
jest najskuteczniejszą piółonówką świata
Niezbędne w każdej rodzinie. Do nabycia w każdym handlu delikatesów i kawiarni.

Karlsbadzkie sucharki (Wasserzwieback)

Karlsbadzkie sucharki dla dzieci,

„Marka Sprudel“

Karlsbadzkie opłatki.

Dla dyabetyków: Breuniga chleb owsiany, Breuniga chleb dyetetyczny.

R. Uhla następca Józef M. Breunig c. i k. piekarz nadw. Karlsbad, Alte Wiese, „Erzherzog v. Oesterreich“.

Wszędzie do nabycia.

Rozsprzedającym rabat.

WINA

stołowe, austriackie, węgierskie, dalmatyńskie co dzień świeże jabłka, gruszki, różne czekolady i inne delikatesy, Herbata rosyjska. Winogron świeży transport.

Pierwszorząd. owocarnia katolicka JAN MARKOWSKI
ulica RUSKA I. 20. 7965

Sanatorium leśne i Zakład wodoleczniczy

Morawski Schönberg.

Wspaniałe położenie na skraju lasu, 20 minut od miasta. Komfort nowoczesny. Znakomita kuchnia. Tania cena.

Otwarte przez rok cały.

Lekarz naczelny: Dr. B. J. Barth, Edler von Wehrenalp, lekarz specjalny chorób wewnętrznych i nerwowych, lekarz poliklin. u radcy dworu W. Winternitza w Wiedniu.

Właściciel: Jan Rotter. 5770 Prospekty darmo.

Uwagę Szanownej Publiczności zwracam na obecnie nadzwyczaj tanie kursy prawie wszystkich papierów losowych i polecam jako nadzwyczaj korzystne warunki przedstawiające do ciągnięcia

w dniu 1 września

Główna wygrana każdorazowo 20.000 koron

Węgierskie losy Czerwonego Krzyża

i Węgierskie losy budowy katedry (Dombau)

za gotówkę wedle kursu dziennego, dalej polecam

3 losy węgierskie Czerw. Krzyża w 27 spłatach miesięcznych po kor. 4—

5 losów węgierskich budowy katedry (Dombau) w 36 spłatach miesięcznych po kor. 4—

3 losy węg. Czerw. Krzyża i 5 losów budowy katedry (Dombau) w 31 spłatach miesięcznych po k. 8—

Wyłączne, niepodzielne prawo wygranej na mocy prawnie wystawionego dokumentu sprzedaży natychmiast po złożeniu pierwszej raty wprost u mnie, najlepiej zaliczką pocztową. Dla przesyłki dalszych rat wysyłam kwity pocztowe.

EDWARD URBAN

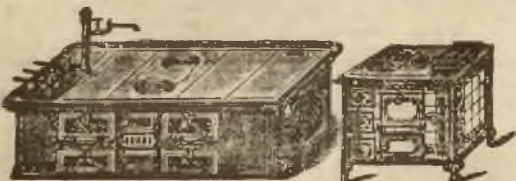
Bankhaus Brunn 16

Berno. Grosser Platz 23—25. (we własnym domu).

Pewnych stałych zastępców ustanawiam wszędzie.

Niska cena. Dobra prowizja.

Fabryka pieców kuchennych H. KOLOSEUS. Welis, (Górna Austria).

polecamy swoje niezrównane kuchnie z żelaza, emalii, porcelany i majoliki, z regulacją ciepłoty, nadające się do każdego komina, patentowane warzelnie i kuchnie gazowe, oraz kombinowane kuchnie do węgla i gazu, kuchnie hotelowe i restauracyjne. — Katalogi bezpłatnie. 925

Kuchnie Koloseusa dla Galicyi i Bukowiny dostarcza i wszelkich informacji udziela Dom handlowy i techniczny Jan SCHUMANN, Lwów, Akademicka 38 a.

W chorobach pęcherza moczowego i innych tym podobnych dolegliwościach są najbardziej rozpowszechnione i działają znakomicie kapsułki tarolinowe zawierające w swym składzie olejek santalowy, salol i ekstrakt kubenowy. Kapsułki te zażywać można bez przeszkody w wykonywaniu zajęć codziennych. Wobec licznych naśladownictw żądać należy wyraźnie Groetnera kapsulek tarolinowych, których nazwa prawnie jest zastrzeżona.

Cena pudełka wraz z przepisem używania 3 korony. Na portu dotychczas należy 45 hal, zaliczka 365. Do nabycia w aptece Piepesa-Poratynskiego oraz Z. Ruckera we Lwowie. Główny skład dla Galicyi Apteka pod węgierską koroną J. Piepesa-Poratynskiego, Lwów, plac Bernardyński 1.

Józef Neumann, Lwów, Sykstuska 13. 7064

Artyst. Zakład rytowniczy

wykonuje gustownie i najtaniej stampilie kauczkowe, pieczęcie, tablice i napisy metalowe oraz

grawury na wszelkich metalach. Skład farb do stampili.

Każdy nagniotek

i brodawkę usuwa się pewnie i bezboleśnie w najkrótszym czasie tylko przez pędzlowanie znanym ogólnie specjalnym środkiem

Ramerta Antikorin.

Karton 80 h., pocztą o 20 h. więcej. Sprowadzić można przez aptekę: „Zum römischen Kaiser Fr. Josef Ramert, Brunn, Ferdinands-gasse 14 11

Spółka Agronomów

stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością
we Lwowie, ul. Friedrichów 10.

obejmuje większe majątki w dzierżawę lub zarząd za poręczeniem dochodów; nabywa majątki na własność w celach gospodarczych; udziela kredytu (hipotecznego lub krótkoterminowego) na inwestycje gospodarcze; udziela członkom pomocy finansowej przy kupnie lub dzierżawie majątków; prowadzi rachunek bieżący dla członków i przyjmuje wkładki na oszczędności za stałym oprocentowaniem; prowadzi kataster agromów i ewidencję wolnych posad dla tychże, oraz udziela informacji personalnych; pośredniczy przy szacowaniach majątków dla kupna, sprzedaży lub dzierżawy i pośredniczy przy zawieraniu kontraktów kupna lub dzierżawy. 8424

Jedynym istniejącym prawdziwym środkiem piękności jest

HAYA krem piękności

który usuwa piegi, plamy wątrobiane, pryszcze, wagner i t. p. nadaje przytem twarzy świeży młodociany wygląd. 5372

zupełnie nieszkodliwy **Słoik 1 kor.** zupełnie nieszkodliwy

Do tego MYDŁO PIĘKNOSCI sztuka 1 korona.

Puder piękności pudełko 1 korona, biały, różowy i kremowy

JEDYNY SKŁAD WYSYŁKOWY

S. HAY aptekarz, c. k. dostawca nadworny
Lwów, Kazimierzowska 26

Fabryka maszyn Berno Königsfeld

Königsfeld pod Bernem.

Lokomobile i motory benzynowe i spirytusowe

Urządzenia do gazu ssącego dla wszelkiego materiału palnego 5786

Pompy centryfugalne dla ciśnienia większego i niższego.

Kotły wszelkich systemów. — Parowe maszyny z sterem wahadlowym i wentylowym.

**PORTOIS
& FIX**

**WIEDEŃ III.
Ungargasse
59-61**

**ZAKŁAD
PODEJMUKĄCY SIĘ
URZĄDZANIA
MIESZKAŃ**

**PORTOIS
& FIX**

Największa zdolność wy-
twórcza. Doborowa jakość
i wielka ilość wyrobów,
dzięki korzyściom wielkiej
produkcji.

**PORTOIS
& FIX**

Nieustająca wystawa we
Wiedniu. Wolny wstęp.
Sto urządzonych pokoi.

**PORTOIS
& FIX**

Największy zakład tego ro-
dzaju na kontynencie. Wy-
roby dla wszystkich stanów
po każdej cenie.

**PORTOIS
& FIX**

Bezpłatnych informacji
udzielają architekci spe-
cjaliści, urządzający mie-
szkania.

**PORTOIS
& FIX**

Całkowite urządzenia
mieszkań, jak również po-
szczególne meble i przed-
mioty dekoracyjne.

**PORTOIS
& FIX**

Oddział urządzenia
hotelu, instytutów, pensyo-
natów i kajut okrętowych.

**PORTOIS
& FIX**

BERLIN, BOMBAY, WRO-
CŁAW, BUDAPEST, BU-
KARESZT, KAIRO, KARLS-
BAD, KOLONIA, KON-
STANTYNOPOL, LON-
DYN, MEDYOLAN, PARYŻ,
TURYN.

Wywóz
dowszystkich krajów
na świecie.

Główny Zarząd i Fabryka
**WIEDEŃ III.
Ungargasse 59-61.
5710**

**PORTOIS
& FIX**

OSERS & BAUER

Specjalna fabryka motorów w Wiedniu

Filialne biuro sprzedaży:

„AGRARIA” we Lwowie. ul. Gródecka 25
poleca: 8772

Motory na gaz, benzynę, benzol i ropę

Urządzenia ssąco-gazowe

koszt ruchu na godzinę i konia 1 1/2 — 3 hałery

Lokomobile benzynowe z młocarniami
o pojedynczym i podwójnym czyszczeniu.

Kompletne urządzenia młynów

Pierwszorzędny fabrykat. Dogodne warunki za-
platy. Cenniki gratis i franko.

„Steckenpferd”

Mydło z liliowego mleka

firmy Bergmann & Co., w Dreźnie w Tetschen n. E.
jest i pozostanie wedle codziennie nadchodzących listów
uznania najsukcesyjniejszym mydłem medycynalnym prze-
ciwko piegom, jakoteż do uzyskania i utrzymania deli-
katnej skóry i różowej cery. Do nabycia sztuka po 80
hałery w aptekach, drogueryach i składach perfumeryi
i mydła. 3707

Nie cierpię na słuch

od chwili użycia Pańskiej słuchawki. Nikt nie zauważył w mem uchu
tego małego aparatu, a słyszę znowu tak dobrze, jak przed mą
ciężką chorobą, pisze pan Jak. Flohr Sinontz. Prawnie ochronio-
na słuchawka moja skutkuje naj-
lepiej u przygłuchych i cierpiących
na uszy, szum w uszach, nerwo-
wy ból uszny i t. d. Cena słuchawki kor. 7.—, 2 sztuki ró-
wnocześnie zamówione kor. 13.—. Wysyłka tylko za zali-
czką lub za poprzednim nadesłaniem należytości przez hy-
gieniczny instytut. 7550

J. H. RABINOWICZ, Wiedeń VII, Lindengasse 2 S.

Londyn

i

Paryż

17 i 31

sierpnia

12 dni

Korfu, Ateny,

Konstantynopol

15 dni

21 września

12 października

Wenecja

i jezioro

Garda

4 września

2 październ.

12 dni

Podróże towarzyskie

7532

Biura podróży światowych

Thos. Cook & Son,

Wiedeń. Stefansplatz 2.

— Programy bezpłatnie i franko. —

Riviera

24 września

15 październ.

Włochy

5 września

3, 29 paźdz.

Dalmacja

i

Czarnogóra

12 dni

14 września

Indye

8 listopada

Na około

świata

3 stycznia

Znakomite

piece oszczędnościowe

dla szkół i mieszkań. Cirkularne piece
oszczędnościowe pat. „Helion”. Oryginal.
piece Meidingerkie. Irlandzkie stałe piece
„Phoebus”. Cirkul. piece kotłowe dla pralni
Światowej parówki dla paszy

slawy uniw. parówki do odwracania i patent. reform.
maszyny pospieszne do prania i maglowania
parowe „Hella”. Uniwersalne piecyki do pras-
owania dla krawców patentu Wirk. — Pie-
cyki oszczędnościowe. Żaluzje wentylacyjne.
Kute żelazne okna. Wszelki towar z pełną
gwarancją tanio i pod korzystnymi warun-
kami zakupuje się tylko w 9253

Pierwszej Horzowickiej fabryce specjalnej piecy
i parówek dla paszy, leżarnia żelaza

Otto Hofmann w Hořowitz.

Cenniki i oferty na żądanie bezpł. i franko.

Rzetelni agenci poszukiwani.

Berlin

jedyny

Hotel Polski

pod firmą 9241

Hotel Metropole

pod Lipami (Unter den Lin-
den) 20, drugi dom od Pasa-
żu, 3 minuty od dworca Fry-
derykowskiego.

Oświetlenie elektryczne.

Pokoje od 250 marek.

Usługa cała polska.

Tomaszowa Jedwabiska.

Nabyć można przez każdą
księgarnię oznaczoną w 55
wydaniu ukazującą się książ-
kę radcy medycynalnego,
dra Müllera, traktującą o
nerwach rozstrojonych
i systemie seksualnym.

Przesyłka bezpłatna w ko-
pierce za 1 K. 20 hał.

w znaczkach pocztowych.

Curt Röber, Brunswik

(Braunschweig). 7976

PANOM

Capsulae c. Oleo

Santali 0,25 marka

Kapsułki zamba

Gorąco zalecan. przez lekarzy prze-
ciw cierpieniom pęcherza i dróg
moczowych itd. nie szkodzą 20-
tądkowi, szybki skutek. 36

Jedyny wytwórca

Prawd. tylko w czerw. pakietach po k. 4. — Do

nabycia E. Brady, Wiedeń, I, Fleischmarkt

we Lwowie: apteka Pepesa-Pora i

tyńskiego plac Bernardyński I. I.

NIGRETINA

do farbowania

siwych włosów

wynalazku

Jana Ihnatowicza.

Jest to najlepsza, zupełnie nie-
szkodliwa farba, którą można
w przeciągu kilku minut ufar-
bować siwe włosy na trwałą
piękną kolor ciemny lub czar-
ny 2 flakoniki, 2 korony.

Główne sklepy we Lwowie

przy ul. Sykstuskiej 25 i Het-
mańskiej 6. 8952

Futra

miastowe i podrózne

oraz Kolje i Kołnierze

podług najnowszych fasonów — poleca

MAGAZYN FUTER

Braci Krzywych

Lwów. Akademicka 3 (obok WP. Schayera).

Materye na wierzchy w wielkim wyborze. — Wykonanie staranne.

Ceny przystępne. — Cenniki darmo i oplatnie. 9191

Ani jeden komar, bąk lub mucha

nie siądzie na bydło lub konia, jeżeli się je wysmaruje

Bremsinolem

Najnowszy niezawodny
środek wypróbowany na
manewrach cesarskich.

Flaszka 2 korony,

5 kg. colli 6 korony.

Mr. T. Paraskovich

nadworny dostawca.

Apteka i fabryka

w Gutenstein pod Wiedniem.

Składy w aptekach i drogueryach, które środ-
ki weterynaryjne sprzedają.

Wyraźnie żądać Paraskowicza Bremsinol!

PASY DO MASZYN skórzane
belgijskie — GURTY do ma-
szyn — WEŻE gum. do wody
i pary — PAKUNKI feder-
weisowe i asbestowe — PŁYTY
gumowe i asbestowe Klingerit
OLIWE do maszyn i cylindrową
TEUSZCZ angielski „Tovot”,
Pokost, Kit, Minium, Bleiweis
i t. p. poleca najtaniej

Alfred Beacock

magazyn farb 9130

Lwów — ulica Hetmańska I. 4.

Cieszcie się dziatki!

Nutricia wkrótce przybędzie

9268

do Lwowa.

Nawozy sztuczne

z gwarancją pełnej zawartości składni-
ków pokarmowych, z obliczeniem na-
leżytości ściśle na podstawie wyniku
analizy, a więc bez t. zw. granicy
błędu (latitudy) przyjętej przez wszy-
stkie inne firmy handlowe,

dostarcza jedynie

9269

Bank Rolniczy we Lwowie.